KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2022/126

2021 m. gruodžio 7 d.

kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/2115 papildomas tam tikroms intervencinių priemonių rūšims, kurias valstybės narės nurodė pagal tą reglamentą parengtuose 2023–2027 m. BŽŪP strateginiuose planuose, taikomais papildomais reikalavimais ir taisyklėmis dėl santykio, susijusio su 1-uoju geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės (GAAB) standartu

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2021 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/2115, kuriuo nustatomos valstybių narių pagal bendrą žemės ūkio politiką rengtinų strateginių planų (BŽŪP strateginių planų), finansuotinų iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir iš Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP), rėmimo taisyklės ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1305/2013 ir (ES) Nr. 1307/2013 ([1]), ypač į jo 4 straipsnio 8 dalį, 13 straipsnio 3 dalį, 37 straipsnio 5 dalį, 38 straipsnio 5 dalį bei 39 straipsnio 3 dalį ir 45 straipsnio a–i punktus, 56 straipsnio a, b ir c punktus ir 84 straipsnio a ir b punktus,

kadangi:

(1) Reglamente (ES) 2021/2115 nustatoma nauja bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) teisinė sistema, kuria siekiama geriau įgyvendinti Sąjungos tikslus, nustatytus Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo. Tame reglamente išsamiau apibūdinami šie Sąjungos tikslai, kuriuos reikia pasiekti įgyvendinant BŽŪP, ir apibrėžiamos intervencinių priemonių rūšys, taip pat bendri Sąjungos reikalavimai, taikytini valstybėms narėms, kartu paliekant valstybėms narėms galimybę lanksčiai rengti intervencines priemones, kurios turi būti numatytos jų BŽŪP strateginiuose planuose;

(2) siekiant užtikrinti bendrą BŽŪP ir vidaus rinkos pobūdį, Reglamentu (ES) 2021/2115 Komisija įgaliojama priimti papildomus reikalavimus dėl intervencinių priemonių, kurios turi būti nurodytos BŽŪP strateginiuose planuose, rengimo tiesioginių išmokų srityje tam tikriems žemės ūkio sektoriams, nurodytiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1308/2013 ([2]), ir kaimo plėtros srityje, taip pat bendrąsias taisykles šioms sritims, kiek tai susiję su santykiu, susijusiu su 1-uoju geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės (GAAB) standartu. Valstybės narės rengdamos savo BŽŪP strateginius planus, apimančius visas atitinkamas sritis, turi atsižvelgti į visus tuos papildomus reikalavimus, ir todėl jie visi turėtų būti nustatyti šiame reglamente;

(3) kalbant apie intervencines priemones, kurias savo BŽŪP strateginiuose planuose tiesioginių išmokų srityje turi nurodyti valstybės narės, turėtų būti nustatyti kanapėms ir medvilnei skirtoms intervencinėms priemonėms taikomi papildomi reikalavimai. Išmokos turėtų būti skiriamos su sąlyga, kad naudojamos tam tikrų kanapių veislių sertifikuotos sėklos;

(4) be to, turėtų būti nustatyta Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nurodyta kanapių veislių nustatymo bei jose esančio tetrahidrokanabinolio kiekio (toliau – THC kiekis) tikrinimo tvarka. Tikrinti THC kiekį yra būtina, kad būtų apsaugoti Sąjungos finansiniai interesai, bet taip pat tai strategiškai svarbu siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą ir užtikrinti suderinamumą su kitomis teisinėmis sistemomis, būtent su baudžiamąja teise neteisėtos prekybos narkotikais srityje, ir laikantis tarptautinių įsipareigojimų, tokių kaip Bendroji narkotinių medžiagų konvencija ([3]). Todėl, siekiant užtikrinti palyginamus rezultatus, tikslinga nustatyti taisykles, kuriomis suderinami valstybių narių taikomi kanapių veislių tikrinimo ir THC kiekio kanapėse kiekybinio nustatymo metodai ir procedūros;

([1]) OL L 435, 2021 12 6, p. 1.

([2]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

([3]) https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/single-convention.html

(5) būtina numatyti, kiek laiko po žydėjimo negali būti imamas pluoštinių kanapių derlius, kad būtų veiksmingai ir patikimai nustatytas THC kiekis kanapėse;

(6) siekiant aiškumo ir teisinio tikrumo, kai veislės mėginiuose THC kiekis 2 metus iš eilės viršija Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nustatytą kiekį, valstybės narės turėtų imtis reikiamų priemonių, kad laiku informuotų veiklos vykdytojus, kad auginat tos veislės kanapes nebus suteikiama teisė į tiesiogines išmokas;

(7) kanapių veislių tikrinimo ir THC kiekio kiekybinio nustatymo taisyklėse turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad kanapės gali būti auginamos kaip pagrindiniai arba kaip tarpiniai pasėliai. Šiuo tikslu tikslinga nustatyti kanapių, auginamų kaip tarpiniai pasėliai, apibrėžtį;

(8) Reglamento (ES) 2021/2115 III antraštinės dalies II skyriaus 3 skirsnio 2 poskirsnyje numatyta specialioji išmoka už medvilnę. Tikslinga nustatyti leidimo dėl žemės ūkio paskirties žemės ir veislių suteikimo taisykles ir sąlygas, kad būtų galima taikyti šią išmoką. Be to, turėtų būti nustatytos papildomos sąlygos, kad būtų užtikrinta minimali veikla, atitinkanti paramos tikslą;

(9) Reglamento (ES) 2021/2115 36 straipsnyje nurodytos valstybės narės turėtų patvirtinti tarpšakines medvilnės auginimo organizacijas remdamosi objektyviais kriterijais, susijusiais su jų dydžiu ir vidaus organizacine struktūra. Tarpšakinės organizacijos dydis turėtų būti nustatomas atsižvelgiant į reikalavimą, pagal kurį organizacijai priklausanti medvilnės valymo įmonė turi būti pajėgi priimti pakankamą pristatomos nevalytos medvilnės kiekį;

(10) ūkininkams, kaip tarpšakinių organizacijų nariams, turėtų būti nustatyti specialūs įpareigojimai. Jais siekiama palengvinti ūkininkų narystės administravimą ir kontrolę, taip pat padidinti galimą organizacijų efektyvumą, kurį lemia narių skaičius ir atsidavimas;

(11) reikėtų nustatyti papildomus reikalavimus, susijusius su investicijomis, agrarinės aplinkosaugos ir klimato srities intervencinėmis priemonėmis, konsultuojamuoju ugdymu, populiarinimu, komunikacija ir rinkodara, savitarpio pagalbos fondais, sodų, alyvmedžių giraičių ar vynuogynų atsodinimu po privalomo išnaikinimo, neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimu ir derliaus nenuėmimu, derliaus ir produkcijos draudimu, produktų pašalinimu iš rinkos kitais nei nemokamas paskirstymas tikslais ir bendru saugojimu, taikomus bitininkystės, vyno, apynių, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektorių, taip pat kitų sektorių, nurodytų Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, intervencinėms priemonėms, kurias valstybės narės turi nurodyti savo BŽŪP strateginiuose planuose. Be to, reikėtų nustatyti nuostatas dėl paramos formų ir išlaidų rūšių, be kita ko, dėl fiksuotųjų normų, fiksuotųjų vieneto įkainių ar fiksuotųjų sumų ir administracinių bei personalo išlaidų. Siekiant patikimo finansų valdymo ir teisinio tikrumo, reikėtų sudaryti išlaidų, kurios negali būti įtrauktos į BŽŪP strateginius planus, sąrašą ir nebaigtinį išlaidų, kurios gali būti įtrauktos vaisių ir daržovių, bitininkystės, vyno, apynių, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuose, taip pat kitus sektoriuose, sąrašą;

(12) be to, siekiant atsižvelgti į tam tikrus šių sektorių ypatumus, reikėtų nustatyti specialiąsias taisykles dėl intervencinių priemonių tam tikruose sektoriuose, būtent, vaisių ir daržovių, bitininkystės, vyno, apynių ir gyvulininkystės sektoriuose, rūšių;

(13) kalbant apie intervencinių priemonių tam tikruose sektoriuose, kurias gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos arba gamintojų grupės valdo pagal veiksmų programas vaisių ir daržovių, alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriuose ir kituose sektoriuose, rūšis, turėtų būti nustatytos specialiosios taisyklės, susijusios su produktais, patenkančiais į taikymo sritį, ir pašalinimu iš rinkos nemokamo paskirstymo tikslais, būtent, taisyklės dėl transportavimo ir rūšiavimo bei pakavimo išlaidų, atsižvelgiant į galimą tų intervencinių priemonių svarbą. Visų pirma reikėtų nustatyti didžiausius paramos už pašalinimą iš rinkos dydžius, siekiant užtikrinti, kad pašalinimas iš rinkos netaptų nuolatiniu pateikimui rinkai alternatyviu produktų realizavimo būdu. Visais atvejais dėl panašių priežasčių reikėtų nustatyti kiekvieno iš rinkos pašalinamo gamintojų organizacijos produkto kiekybinę ribą. Be to, turėtų būti nustatytos specialiosios taisyklės dėl produktų pašalinimo iš rinkos tikslų, sąlygų, taikomų iš rinkos pašalintų produktų gavėjams, ir atitinkamų standartų, kuriuos turi atitikti pašalinti produktai;

(14) siekiant palengvinti sektorinių intervencinių priemonių taikymą įgyvendinant veiksmų programas, turėtų būti nustatytas gamintojų organizacijų parduodamos produkcijos vertės apskaičiavimo metodas, be kita ko, fiksuotosios normos taikymas apskaičiuojant perdirbti skirtų vaisių ir daržovių vertę. Parduodamos produkcijos vertės apskaičiavimo metodas turėtų sušvelninti metinių svyravimų arba duomenų nepakankamumo poveikį naujai pripažintoms organizacijoms ar grupėms. Siekiant užkirsti kelią netinkamam sistemos taikymui, gamintojų organizacijoms programos įgyvendinimo laikotarpiu paprastai neturėtų būti leidžiama keisti referencinio laikotarpio nustatymo metodikos;

(15) siekiant užtikrinti gerą vaisių ir daržovių sektoriuje taikomų rūšių intervencinių priemonių veikimą, būtų tikslinga nustatyti konkrečius agrarinės aplinkosaugos ir klimato srities intervencinių priemonių tikslus;

(16) reikėtų nustatyti taisykles, susijusias su nacionaline finansine parama, kurią valstybės narės gali suteikti regionuose, kuriuose vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijų steigimosi lygis ypač žemas, ir nustatyti organizacijų steigimosi lygio apskaičiavimo ir žemo organizacijų steigimosi lygio patvirtinimo taisykles;

(17) siekiant užtikrinti gerą bitininkystės sektoriuje taikomų rūšių intervencinių priemonių veikimą, reikėtų nustatyti su aviliais susijusias taisykles;

(18) siekiant užtikrinti gerą vyno sektoriuje taikomų rūšių intervencinių priemonių veikimą, tikslinga sudaryti nebaigtinį veiklos vykdytojų, kurie gali būti paramos, teikiamos pagal skirtingas vyno sektoriuje taikomas intervencinių priemonių rūšis, gavėjai, sąrašą. Taip pat būtina numatyti tam tikrus konkrečius tinkamumo finansuoti reikalavimus, taikomus pagal tokias intervencinių priemonių rūšis kaip „vynuogynų restruktūrizavimas ir konversija“, „neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimas“ ir „derliaus draudimas“ teikiamos paramos gavėjams, įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja viešoji teisė, ir privačioms įmonėms. Be to, tikslinga neskirti Sąjungos paramos gamintojams, ūkininkaujantiems neteisėtai apsodintuose plotuose arba be leidimo apsodintuose plotuose;

(19) siekiant užtikrinti, kad Sąjungos lėšos būtų naudojamos tinkamai, būtina nustatyti „vynuogynų atsodinimo dėl sveikatos apsaugos arba fitosanitarinių priežasčių“ išlaidų vyno sektoriuje taisykles. Visų pirma tikslinga nustatyti, kad tokios išlaidos negali viršyti tam tikros bendros metinių išlaidų, susijusių su vynuogynų restruktūrizavimu ir konversija, sumos, kurią moka atitinkama valstybė narė bet kuriais konkrečiais finansiniais metais. Taip pat turėtų būti išaiškinta, kad išnaikinimo ir prarastų pajamų kompensavimo išlaidos neturėtų būti tinkamos finansuoti pagal šią intervencinę priemonę, kuria siekiama tik padengti atsodinimo išlaidas po privalomų fitosanitarinių priemonių;

(20) tokių intervencinių priemonių kaip „vynuogynų restruktūrizavimas ir konversija“ bei „neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimas“ taikymo tikslais tikslinga nustatyti plotų matavimo taisykles, visų pirma siekiant apibrėžti, kas atitinka vynmedžiais apsodintą plotą, o tai ypač svarbu, kai parama mokama pagal plotu grindžiamus standartinius fiksuotuosius vieneto įkainius;

(21) siekiant užtikrinti gerą apynių sektoriuje taikomų rūšių intervencinių priemonių veikimą, tikslinga nustatyti Sąjungos finansinės paramos apskaičiavimo taisykles;

(22) siekiant užtikrinti gerą gyvulininkystės sektoriuje taikomų rūšių intervencinių priemonių veikimą, tikslinga nustatyti gyvulių išteklių atkūrimo po priverstinio gyvulių skerdimo ar dėl gaivalinių nelaimių sukeltų nuostolių taisykles;

(23) sąlygomis, taikomomis įsipareigojimams išsaugoti ūkiuose nykstančias veisles ir augalų veisles, kurioms gresia genetinė erozija, ir genetinių išteklių išsaugojimo veiklai, tausiam naudojimui ir plėtojimui žemės ūkio ir miškininkystės srityje, turėtų būti prisidedama prie konkrečių BŽŪP su aplinka ir klimatu susijusių tikslų, nustatytų Reglamento (ES) 2021/2115 6 straipsnio 1 dalies d, e ir f punktuose. Visų pirma, jomis turėtų būti atsižvelgta į poreikį užtikrinti genetinės įvairovės apsaugą, išsaugojimą ir skatinimą;

(24) gyvūnų gerovės lygis turėtų būti gerinamas teikiant paramą ūkininkams, kurie įsipareigoja taikyti aukštesnius gyvulininkystės standartus, viršijančius atitinkamus privalomus reikalavimus. Kai prisiimami gyvūnų gerovės įsipareigojimai, kad būtų užtikrinti patobulinti auginimo metodų standartai, reikėtų apibrėžti sritis. Tai atliekant reikėtų užtikrinti, kad tie gyvūnų gerovės įsipareigojimai nesutaptų su įprastine ūkininkavimo praktika, visų pirma skiepijimo siekiant išvengti patologijų veikla;

(25) pripažintomis nacionalinėmis kokybės sistemomis vartotojams galima suteikti garantijų dėl produkto ar gamybos proceso kokybės ir savybių. Turėtų būti nustatyti galutinio produkto specifiškumo, galimybės naudotis sistema, privalomų produkto specifikacijų tikrinimo, sistemos skaidrumo ir produktų atsekamumo kriterijai, siekiant optimizuoti paramą jiems pagal kaimo plėtrai skirtas intervencines priemones. Atsižvelgiant į specifines medvilnės kaip žemės ūkio produkto savybes, turėtų būti įtrauktos ir nacionalinės medvilnės kokybės sistemos;

(26) siekiant paremti savanoriškas žemės ūkio produktų sertifikavimo sistemas, kurias pripažįsta valstybės narės, pagal kaimo plėtros intervencines priemones ir suderinti sektorines intervencines priemones, reikėtų nustatyti tam tikrus objektyvius kriterijus;

(27) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, kiek tai susiję su santykiu, susijusiu su 1-uoju geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės (GAAB) standartu, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 III priede, turėtų būti nustatytos taisyklės dėl daugiamečių žolynų referencinio santykio ir metinio santykio nustatymo metodo, taip pat lygis, kuriuo jie gali būti nustatyti;

(28) siekiant užtikrinti daugiamečių žolynų dalies apsaugą, taip pat tikslinga nustatyti, kad valstybės narės turėtų imtis veiksmų, kad būtų užtikrintas plotų pertvarkymas tuo atveju, jei daugiamečių žolynų dalis sumažėjo žemiau 5 % ribos. Tačiau turėtų būti numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, taikytinos tais atvejais, kai absoliutus daugiamečių žolynų plotas išlieka santykinai stabilus arba kai jo dalis sumažėja žemiau nustatytos ribos dėl ploto konversijos siekiant aplinkai ir klimatui palankių tikslų, ypač įveisiant miškus ir atkuriant plotų drėgnumą;

(29) valstybės narės, rengdamos savo BŽŪP strateginius planus, turi atsižvelgti į šiame reglamente nustatytas taisykles, todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu Reglamentas (ES) 2021/2115 papildomas:

a) papildomais reikalavimais, taikomais tam tikroms intervencinių priemonių rūšims, kurias valstybės narės nurodė savo BŽŪP strateginiuose planuose, apimančiuose laikotarpį nuo 2023 m. sausio 1 d. iki 2027 m. gruodžio 31 d.:

   i) tiesioginių išmokų už kanapių ir medvilnės auginimą forma;

   ii) Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnyje nurodytuose žemės ūkio sektoriuose;

   iii) skirtoms genetiniams ištekliams ir gyvūnų gerovei pagal aplinkos, klimato ir kitus valdymo įsipareigojimus ir kokybės sistemoms kaimo plėtros srityje;

b) taisyklėmis dėl santykio, susijusio su 1-uoju geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės (GAAB) standartu.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PAPILDOMI REIKALAVIMAI, TAIKOMI TAM TIKROMS INTERVENCINIŲ PRIEMONIŲ RŪŠIMS TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ FORMA

I SKYRIUS

Kanapės

2 straipsnis

Papildomi tinkamumo finansuoti reikalavimai

Savo BŽŪP strateginiuose planuose pateikdamos Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 1 dalyje numatytas apibrėžtis valstybės narės nustato, kad išmokos už kanapių auginimą būtų skiriamos su sąlyga, kad naudojamos kanapių veislių sėklos, atitinkančios šiuos reikalavimus:

a) jos nurodytos Bendrajame žemės ūkio augalų veislių kataloge tų metų, už kuriuos skiriama išmoka, kovo 15 d. ir paskelbtos pagal Tarybos direktyvos 2002/53/EB ([4]) 17 straipsnį;

b) jų veislės mėginiuose Δ9-tetrahidrokanabinolio kiekis (toliau – THC kiekis) 2 metus iš eilės neviršijo Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nustatytos ribos;

c) saugotinų veislių sėklos yra sertifikuotos pagal Tarybos direktyvą 2002/57/EB ([5]) arba pagal Komisijos direktyvos 2008/62/EB ([6]) 10 straipsnį.

3 straipsnis

Kanapių veislių tikrinimas ir THC kiekio kiekybinis nustatymas

1. Valstybės narės nustato THC kiekio nustatymo kanapių veislėse tikrinimo sistemą, pagal kurią jos gali taikyti I priede nustatytą kanapių veislių tikrinimo ir THC kiekio kiekybinio nustatymo kanapių veislėse metodą.

2. Valstybės narės kompetentinga institucija registruoja su THC kiekio nustatymo rezultatais susijusią informaciją. Tokią informaciją kiekvienos veislės atveju sudaro bent kiekviename mėginyje nustatytas procentine dalimi šimtųjų tikslumu išreikštas THC kiekis, taikyta procedūra, atliktų tyrimų skaičius, vietos, kurioje paimtas mėginys, nuoroda ir priemonės, kurių imtasi nacionaliniu lygmeniu.

3. Jei THC kiekio visuose konkrečios veislės mėginiuose vidurkis viršija Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nustatytą kiekį, kitais paraiškų teikimo metais valstybės narės atitinkamos veislės atžvilgiu taiko šio reglamento I priede nustatytą B procedūrą. Ta procedūra taikoma ir vėlesniais paraiškų teikimo metais, nebent visi konkrečios veislės patikrinimo rezultatai neviršija Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nustatyto THC kiekio.

([4]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/53/EB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo (OL L 193, 2002 7 20, p. 1).
([5]) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/57/EB dėl prekybos aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 74).
([6]) 2008 m. birželio 20 d. Komisijos direktyva 2008/62/EB, numatanti tam tikras leidžiančias nukrypti nuostatas, taikomas žemės ūkio vietinių populiacijų ir veislių, kurios natūraliai prisitaikiusios prie vietos ir regiono sąlygų ir kurioms gresia genetinė erozija, patvirtinimui ir prekybai tų vietinių populiacijų bei veislių sėkla ir sėklinėmis bulvėmis (OL L 162, 2008 6 21, p. 13).

4. Jei antraisiais metais THC kiekio visuose konkrečios veislės mėginiuose vidurkis viršija Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nustatytą kiekį, atitinkama valstybė narė ne vėliau kaip iki kitų paraiškų teikimo metų sausio 15 d. praneša Komisijai atitinkamos veislės pavadinimą. Nuo tų paraiškų teikimo metų auginat tą veislę nesuteikiama teisė gauti tiesiogines išmokas atitinkamoje valstybėje narėje.

5. Valstybės narės užtikrina, kad kanapių augintojai po pranešimo pagal šio straipsnio 4 dalį būtų laiku informuojami apie kanapių veislių, kurios neatitinka reikalavimų tiesioginėms išmokoms gauti pagal Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą, pavadinimus, paskelbdamos praneštą informaciją ne vėliau kaip iki dienos, iki kurios galima teikti bendrąsias paraiškas.

4 straipsnis

Tarpiniai pasėliai

Šiame skyriuje kanapėmis, auginamomis kaip tarpiniai pasėliai, laikomi po konkrečių metų birželio 30 d. pasėti kanapių pasėliai.

5 straipsnis

Auginimo reikalavimai

Kanapės įprastomis sąlygomis pagal vietos praktiką toliau auginamos ne trumpiau kaip 10 dienų nuo žydėjimo pabaigos, kad būtų galima atlikti taikant šį straipsnį reikalingus patikrinimus.

Kanapės, auginamos kaip tarpiniai pasėliai, įprastomis sąlygomis pagal vietos praktiką toliau auginamos ne trumpiau kaip iki vegetacijos laikotarpio pabaigos.

Valstybės narės gali leisti nuimti kanapių derlių nepraėjus 10 dienų nuo žydėjimo pabaigos, jei derlius nuimamas žydėjimui prasidėjus ir jeigu inspektoriai nurodo, kuriose reprezentatyviose kiekvieno sklypo dalyse kanapės turi būti toliau auginamos ne trumpiau kaip 10 dienų nuo žydėjimo pabaigos, kad būtų galima atlikti patikrinimą taikant I priede nustatytą metodą.

II SKYRIUS

Medvilnė

6 straipsnis

Leidimas žemės ūkio paskirties žemėje auginti medvilnę

Reglamento (ES) 2021/2115 36 straipsnyje nurodytos valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose nustato objektyvius leidimo dėl žemės ūkio paskirties žemės suteikimo pagal to reglamento 37 straipsnio 3 dalį kriterijus.

Tie kriterijai grindžiami vienu ar keliais iš šių elementų:

a) regionų, kuriuose medvilnė yra viena iš svarbiausių auginamų kultūrų, žemės ūkio ekonomika;

b) konkrečių plotų dirvožemio ir klimato sąlygomis;

c) drėkinimo vandens tvarkymu;

d) aplinkai nežalingomis sėjomainos sistemomis ir auginimo būdais.

7 straipsnis

Sėjai skirtų veislių patvirtinimas

Reglamento (ES) 2021/2115 36 straipsnyje nurodytos valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose nustato, kurios veislės, įregistruotos Bendrajame žemės ūkio augalų veislių kataloge, numatytame Direktyvoje 2002/53/EB, ir pritaikytos jų rinkos poreikiams, yra skirtos sėjai.

8 straipsnis

Papildomos sąlygos gauti specialiąją išmoką už medvilnę

Reglamento (ES) 2021/2115 37 straipsnio 1 dalyje nurodytų specialiųjų išmokų už medvilnę tikslais to reglamento 36 straipsnyje nurodytos valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose nustato mažiausią augalų tankumą apsėtame plote, kuris nustatomas atsižvelgiant į dirvožemio ir klimato sąlygas, o prireikus – ir į regioninius ypatumus.

9 straipsnis

Tarpšakinių organizacijų patvirtinimas

1. Valstybė narė, kurioje yra įsikūrusios medvilnės valymo įmonės, patvirtina tarpšakinę organizaciją pagal Reglamento (ES) 2021/2115 39 straipsnio 1 dalį vienų metų laikotarpiui, kuris prasideda likus pakankamai laiko iki tų metų sėjos sezono, jei organizacija atitinka šiuos kriterijus:

a) ji veikia ne mažesniame nei 4 000 ha plote, atitinkančiame šio reglamento 6 straipsnyje nurodytus leidimo reikalavimus;

b) pagal Sąjungos ir nacionalines taisykles yra priėmusi vidaus darbo tvarkos taisykles, visų pirma susijusias su narystės sąlygomis ir mokesčiais.

2. Jei nustatoma, kad patvirtinta tarpšakinė organizacija nebeatitinka 1 dalyje numatytų patvirtinimo kriterijų, patvirtinimą suteikusi valstybė narė jį panaikina, nebent per valstybės narės sprendime dėl panaikinimo nustatytą terminą neatitiktis kriterijams pašalinama. Atsakingos valstybės narės kompetentinga institucija iš anksto praneša apie ketinimą panaikinti patvirtinimą tarpšakinei organizacijai ir pateikia patvirtinimo panaikinimo priežastis. Ji suteikia galimybę tarpšakinei organizacijai per pranešime apie numatomą panaikinimą nurodytą laikotarpį pateikti savo pastabas.

Ūkininkai, kurie yra patvirtintos tarpšakinės organizacijos, kuriai suteiktas patvirtinimas panaikinamas pagal šios dalies pirmą pastraipą, nariai, nelaikomi atitinkančiais reikalavimus gauti padidintą specialiąją išmoką už medvilnę pagal Reglamento (ES) 2021/2115 40 straipsnio 2 dalį.

10 straipsnis

Medvilnę auginančių ūkininkų pareigos

1. Ūkininkas negali priklausyti daugiau kaip vienai patvirtintai tarpšakinei organizacijai, nurodytai Reglamento (ES) 2021/2115 39 straipsnio 1 dalyje.

2. Patvirtintai tarpšakinei organizacijai priklausantis ūkininkas medvilnę tiekia tik tai pačiai organizacijai priklausančiai medvilnės valymo įmonei.

3. Patvirtintos tarpšakinės organizacijos nariais ūkininkai tampa savanoriškai.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PAPILDOMI REIKALAVIMAI, TAIKOMI TAM TIKROMS INTERVENCINIŲ PRIEMONIŲ RŪŠIMS SEKTORIUOSE, NURODYTUOSE REGLAMENTO (ES) 2021/2115 42 STRAIPSNYJE

I SKYRIUS

Bendrosios taisyklės, taikomos intervencinėms priemonėms vaisių ir daržovių sektoriuje, bitininkystės sektoriuje, vyno sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ir kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 III antraštinės dalies III skyriuje

1 skirsnis

Bendrosios taisyklės dėl investicijų, su agrarine aplinkosauga ir klimatu susijusių intervencinių priemonių rūšių, konsultuojamojo ugdymo, populiarinimo ir komunikacijos, savitarpio pagalbos fondų, atsodinimo, neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimo ir derliaus nenuėmimo, derliaus draudimo, pašalinimo iš rinkos ir bendro saugojimo

11 straipsnis

Investicijos į materialųjį ir nematerialųjį turtą

1. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia investicijas į materialųjį ir nematerialųjį turtą, numatomas vykdyti vaisių ir daržovių sektoriuje, bitininkystės sektoriuje, vyno sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ir kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, jos numato, kad:

a) įgytas materialusis ir nematerialusis turtas būtų paramos gavėjo naudojamas pagal pobūdį, tikslus ir numatytą paskirtį, kaip aprašyta susijusiose BŽŪP strateginio plano intervencinėse priemonėse ir, kai tinkama, patvirtintoje veiksmų programoje;

b) nedarant poveikio 10 daliai, įgytas materialusis ir nematerialusis turtas lieka paramos gavėjo nuosavybė ir turtas iki mokestinio nusidėvėjimo laikotarpio pabaigos arba ne trumpesnį nei 5 metų laikotarpį, kurį nustato valstybės narės, atsižvelgdamos į turto pobūdį. Kiekvienas iš šių laikotarpių skaičiuojamas nuo turto įsigijimo datos arba nuo tos dienos, kurią paramos gavėjas pradeda disponuoti turtu.

   Tačiau valstybės narės gali nustatyti trumpesnį laikotarpį, per kurį turtas lieka paramos gavėjo nuosavybė ir turtas, tačiau šis laikotarpis negali būti trumpesnis nei 3 metai, siekiant išlaikyti labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių, apibrėžtų Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB ([7]), investicijas arba sukurtas darbo vietas.

Pirmoje pastraipoje nurodytos investicijos į materialųjį turtą vykdomos paramos gavėjo arba, kai tinkama, jo narių gamintojų ar patronuojamųjų įmonių patalpose, atitinkančiose šio reglamento 31 straipsnio 7 dalyje nurodytą 90 % reikalavimą. Tačiau valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose taip pat gali numatyti investicijas į bitininkystės sektoriaus materialųjį turtą, vykdomas ne paramos gavėjo patalpose.

Kai investicija įvykdyta žemėje, išnuomotoje pagal konkrečias nacionalines nuosavybės taisykles, reikalavimas, kad žemė būtų paramos gavėjo nuosavybė, gali būti netaikomas, jei turtas priklausė paramos gavėjui bent laikotarpį, kurio reikalaujama pirmos pastraipos b punkte.

2. Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose gali numatyti, kad parama investicijoms į materialųjį ir nematerialųjį turtą, įskaitant turtą pagal išperkamosios nuomos sutartis, gali būti finansuojama vienintele suma arba dalimis, kurios buvo patvirtintos, kai tinkama, veiksmų programoje arba valstybių narių nurodytos atitinkamose intervencinėse priemonėse.

([7]) 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinio dydžio įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

Jei 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytas laikotarpis, susijęs su tam tikra investicija, yra ilgesnis už veiksmų programos trukmę, valstybės narės užtikrina, kad ją būtų galima perkelti į kitą veiksmų programą.

Kai valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose numato paramą investicijoms į materialųjį ir nematerialųjį turtą, siekdamos su agrarine aplinkosauga ir klimatu susijusių tikslų, nurodytų Reglamento (ES) 2021/2115 46 straipsnio e ir f punktuose ir 57 straipsnio b punkte, tokiomis investicijomis turi būti siekiama vieno ar kelių iš šio reglamento 12 straipsnio 1 dalyje išvardytų tikslų.

3. Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose gali numatyti paramą investicijoms į materialųjį turtą, susidedantį iš sistemų, kuriomis gaminama energija, jei pagamintos energijos kiekis neviršija energijos kiekio, kuris kasmet gali būti suvartojamas įprastai paramos gavėjo veiklai.

4. Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose gali numatyti paramą investicijoms į drėkinimą, jei:

a) yra nustatytos minimalaus vandens sutaupymo tikslų procentinės vertės, atsižvelgiant į potencialų ir faktinį vandens sunaudojimo sumažinimą, kurias turi pasiekti paramos gavėjas, ir su sąlyga, kad BŽŪP strateginiame plane įrodyta, kad tokie vandens sutaupymo tikslai buvo nustatyti atsižvelgiant į poreikius, nustatytus upių baseinų valdymo planuose, nurodytuose Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB ([8]);

b) yra įdiegta vandens apskaitos sistema, leidžianti apskaičiuoti vandens sunaudojimą valdos ar atitinkamo gamybos vieneto lygmeniu, arba ji įdiegiama kaip investicijos dalis;

c) specialiųjų investicijų į drėkinimą, nurodytų 5–8 dalyse, atveju laikomasi tose dalyse nustatytų sąlygų.

5. Parama investicijoms į esamų drėkinimo įrenginių arba drėkinimo infrastruktūros elementų gerinimą gali būti teikiama šiomis sąlygomis:

a) investicijos paramos gavėjo įvertinamos *ex ante* kaip galinčios potencialiai padėti sutaupyti vandens, atsižvelgiant į esamų įrenginių arba infrastruktūros techninius parametrus;

b) investicijos daro poveikį požeminio ar paviršinio vandens telkiniams, kurių būklė, kaip nustatyta atitinkamame upės baseino valdymo plane, numatytame Direktyvoje 2000/60/EB, yra prastesnė nei gera dėl su vandens kiekiu susijusių priežasčių, ir bus pasiektas faktinis vandens sunaudojimo sumažinimas, taip padedant pasiekti gerą šių vandens telkinių būklę, kaip nustatyta tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje.

Pirmos pastraipos a ir b punktuose išdėstytos sąlygos netaikomos investicijoms, kuriomis remiamas esamų drėkinimo įrenginių arba drėkinimo infrastruktūros elementų gerinimas, susijusioms su tvenkinio įrengimu arba regeneruoto vandens panaudojimu, kuriais nedaromas poveikis požeminio ar paviršinio vandens telkiniui.

6. Parama investicijoms į drėkinimą, kurių rezultatas yra grynasis drėkinamo ploto padidėjimas, darantis poveikį tam tikram požeminio ar paviršinio vandens telkiniui, gali būti teikiama šiomis sąlygomis:

a) atitinkamame upės baseino valdymo plane nėra nustatyta, kad vandens telkinio būklė yra prastesnė nei gera dėl su vandens kiekiu susijusių priežasčių;

b) iš poveikio aplinkai analizės matyti, kad investicija nebus padaryta didelio neigiamo poveikio aplinkai; poveikio aplinkai analizę atlieka arba patvirtina kompetentinga institucija.

7. Parama investicijoms į regeneruoto vandens, kaip vandens tiekimo alternatyvos, naudojimą gali būti teikiama su sąlyga, kad tokio vandens naudojimas atitinka Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/741 ([9]).

([8]) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

([9]) 2020 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/741 dėl pakartotinio vandens naudojimo minimaliųjų reikalavimų (OL L 177, 2020 6 5, p. 32).

8. Parama investicijoms į tvenkinio įrengimą ar išplėtimą drėkinimo tikslais gali būti teikiama su sąlyga, kad tai nepadarys didelio neigiamo poveikio aplinkai.

9. Valstybės narės užtikrina, kad iš paramos gavėjo būtų susigrąžinta Sąjungos finansinė parama, jei per 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytą laikotarpį susiklosto viena iš šių situacijų:

a) paramos gavėjas nutraukia veiklą ar perduoda ją kitam subjektui;

b) paramos gavėjas arba, kai tinkama, jo nariai perkelia gamybinę veiklą už geografinės dirbamos vietovės ribų;

c) pasikeičia nuosavybė, ypač kai tai suteikia įmonei ar viešajai įstaigai nederamo pranašumo, arba

d) kitaip reikšmingai pasikeičia atitinkamos intervencinės priemonės pobūdis, tikslai arba įgyvendinimo sąlygos ir dėl to nukenčia pradiniai jos tikslai.

Jei paramos gavėjas nesilaiko sąlygų, kurias valstybės narės numatė savo BŽŪP strateginiuose planuose pagal 1–8 dalis ir šios dalies pirmą pastraipą, valstybės narės užtikrina, kad iš jo proporcingai nesilaikymo laikotarpiui būtų susigrąžinta Sąjungos finansinė parama.

Valstybės narės gali nuspręsti nesusigrąžinti Sąjungos finansinės paramos, kai pagalbos gavėjas nutraukia gamybinę veiklą dėl netyčinio bankroto.

Jei narys gamintojas palieka savo organizaciją arba išstoja iš gamintojų grupės, valstybės narės užtikrina, kad paramos gavėjas susigrąžintų investiciją arba jos likutinę vertę ir kad jos likutinė vertė būtų įtraukta į veiklos fondą.

Deramai pagrįstomis aplinkybėmis valstybės narės gali numatyti, kad iš paramos gavėjo nebūtų reikalaujama susigrąžinti investiciją arba jos likutinę vertę.

10. Jei turtas, į kurį investuoti buvo skiriama parama, pakeičiamas, pakeistų investicijų likutinė vertė:

a) pridedama prie gamintojų organizacijos veiklos fondo arba

b) atimama iš pakeitimo išlaidų.

Nepaisant pirmos pastraipos, valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose negali numatyti vien investicijų pakeitimo tokiu pačiu turtu.

11. Valstybės narės neteikia paramos investicijoms, kurios jų BŽŪP strateginiuose planuose nurodytos kaip intervencinės priemonės, jei toms intervencinėms priemonėms įgyvendinti teikiama parama pagal to reglamento 58 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos h–k punktus.

12 straipsnis

Intervencinės priemonės, susijusios su agrarinės aplinkosaugos ir klimato tikslais

1. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia intervencines priemones, kuriomis siekiama agrarinės aplinkosaugos ir klimato tikslų vaisių ir daržovių sektoriuje, bitininkystės sektoriuje, vyno sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ar kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, jos savo BŽŪP strateginiuose planuose numato, kad atitinkamomis intervencinėmis priemonėmis turi būti siekiama vieno iš šių tikslų:

a) sumažinti dabartinių gamybos išteklių naudojimą, išmetamųjų teršalų ar gamybos procesų atliekų kiekį;

b) pakeisti iškastinius energijos išteklius atsinaujinančiaisiais energijos ištekliais;

c) sumažinti pavojų aplinkai, susijusį su tam tikrų gamybos išteklių naudojimu arba tam tikrų liekanų, įskaitant augalų apsaugos produktus, trąšas, mėšlą ar kitas gyvūnų išmatas, gamyba;

d) sumažinti sunaudojamo vandens kiekį;

e) užtikrinti sąsają su ne pelno investicijomis, reikalingomis siekiant su agrarine aplinkosauga bei klimatu susijusių tikslų, visų pirma, kai tie tikslai susiję su buveinių ir biologinės įvairovės apsauga;

f) faktiškai ir išmatuojamai sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį arba užtikrinti ilgalaikę anglies dioksido sekvestraciją;

g) padidinti gamybos atsparumą su klimato kaita susijusiems pavojams, pavyzdžiui, dirvožemio erozijai;

h) išsaugoti genetinius išteklius, užtikrinti tausų jų naudojimą ir plėtojimą arba

i) apsaugoti aplinką ar pagerinti jos būklę.

Valstybės narės užtikrina, kad teikdami tvirtinti siūlomą veiksmų programą ar intervencinę priemonę arba tokios veiksmų programos ar intervencinės priemonės pakeitimus paramos gavėjai pateiktų įrodymų tikėtino teigiamo indėlio siekiant vieno ar daugiau aplinkosaugos tikslų įrodymų.

2. 1 dalyje nurodytos intervencinės priemonės įgyvendinamos paramos gavėjo patalpose arba, kai tinkama, jo narių gamintojų patalpose ar patronuojamųjų įmonių, atitinkančių šio reglamento 31 straipsnio 7 dalyje nurodytą 90 % reikalavimą, patalpose. Tačiau valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose taip pat gali numatyti, kad bitininkystės sektoriuje taikomos tokios intervencinės priemonės būtų įgyvendinamos ne paramos gavėjo patalpose. Tikėtina intervencinės priemonės, susijusios su agrarinės aplinkosaugos ir klimato tikslais, nauda ir papildomas poveikis turi būti *ex ante* įrodyti projekto specifikacijomis ar kitais techniniais dokumentais, kuriuos paramos gavėjas turi pateikti teikdamas tvirtinti veiksmus, veiksmų programą arba tokios programos ar veiksmų pakeitimą, nurodant rezultatus, kuriuos būtų galima pasiekti įgyvendinus intervencinę priemonę.

3. Nustatydamos išlaidas, kurias reikia padengti, valstybės narės atsižvelgia į dėl įgyvendintų intervencinių priemonių, susijusių su agrarinės aplinkosaugos ir klimato tikslais, patirtas papildomas išlaidas ir prarastas pajamas ir į nustatytas siektinas reikšmes.

4. Valstybės narės užtikrina, kad intervencines priemones, susijusias su agrarinės aplinkosaugos ir klimato tikslais, įgyvendinantys paramos gavėjai galėtų gauti atitinkamų toms intervencinėms priemonėms įgyvendinti reikalingų žinių ir informacijos, ir kad tie, kuriems to reikia, galėtų gauti tinkamą mokymą ir galėtų pasinaudoti ekspertinėmis žiniomis, kad ūkininkams, įsipareigojusiems pakeisti savo gamybos sistemas, tai padaryti būtų lengviau.

5. Valstybės narės užtikrina, kad veiksmų programose būtų numatyta nuostata dėl veiksmų, įgyvendinamų pagal intervencines priemones, susijusias su agrarinės aplinkosaugos ir klimato tikslais vaisių ir daržovių sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriuje bei kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, siekiant užtikrinti jų koregavimą tuo atveju, jei būtų iš dalies pakeisti bet kokie atitinkami privalomi standartai, reikalavimai ar pareigos.

13 straipsnis

Konsultuojamasis ugdymas

1. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia konsultuojamojo ugdymo intervencines priemones, taikomas vaisių ir daržovių sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ar kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, jos savo BŽŪP strateginiuose planuose numato, kad atitinkamomis intervencinėmis priemonėmis turi būti siekiama vieno iš šių tikslų:

a) keistis gerąja patirtimi, susijusia su krizių prevencijos ir valdymo intervencinėmis priemonėmis, padedant paramos gavėjui pasinaudoti patirtimi įgyvendinant krizių prevencijos ir rizikos valdymo intervencines priemones;

b) skatinti naujų gamintojų organizacijų steigimąsi ir esamų organizacijų jungimąsi arba suteikti galimybę atskiriems gamintojams prisijungti prie esamos gamintojų organizacijos, taip pat konsultuoti gamintojų grupes, kurios siekia būti pripažintos gamintojų organizacijomis pagal Reglamentą (ES) Nr. 1308/2013;

c) suteikti tinklaveikos galimybių konsultuojamojo ugdymo vykdytojams ir užsakovams, visų pirma siekiant kaip krizių prevencijos ir valdymo priemonę sustiprinti prekybos kanalus.

2. Konsultuojamojo ugdymo teikėjas yra gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija arba gamintojų grupė. Konsultuojamojo ugdymo teikėjas naudojasi parama konsultuojamojo ugdymo intervencinei priemonei įgyvendinti.

3. Konsultuojamojo ugdymo užsakovas yra gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija ar gamintojų grupė arba atskiri gamintojai, kurie yra arba nėra gamintojų organizacijų, jų asociacijų ar gamintojų grupės nariai.

4. Visos tinkamos finansuoti išlaidos, susijusios su konsultuojamojo ugdymo veikla, apmokamos konsultuojamojo ugdymo paslaugų teikėjui, kuris įtraukė šią intervencinę priemonę į savo veiksmų programą.

5. Konsultuojamojo ugdymo intervencinės priemonės negali būti įgyvendinamos naudojantis užsakomosiomis paslaugomis.

14 straipsnis

Populiarinimas, komunikacija ir rinkodara

Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia populiarinimo, komunikacijos ir rinkodaros intervencines priemones, taikomas vaisių ir daržovių sektoriuje, vyno sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ar kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, jos savo BŽŪP strateginiuose planuose nustato, kad atitinkamomis intervencinėmis priemonėmis turi būti siekiama vieno iš šių tikslų:

a) didinti informuotumą apie Sąjungos žemės ūkio produktų privalumus ir Sąjungoje jų gamybos būdams taikomus aukštus standartus;

b) didinti Sąjungos žemės ūkio produktų ir tam tikrų Sąjungoje pagamintų perdirbtųjų produktų konkurencingumą ir vartojimą bei didinti jų žinomumą Sąjungoje ir už jos ribų kituose nei vyno sektoriuose;

c) didinti informuotumą apie Sąjungos kokybės sistemas Sąjungoje ir už jos ribų;

d) didinti Sąjungos žemės ūkio produktų ir tam tikrų Sąjungoje pagamintų perdirbtųjų produktų rinkos dalį, ypač daug dėmesio skiriant trečiųjų valstybių rinkoms, kurios turi didžiausią augimo potencialą;

e) kai tinkama, padėti Sąjungos rinkoje atkurti įprastas rinkos sąlygas smarkiai sutrikus rinkos veikimui, praradus vartotojų pasitikėjimą ar kilus kitoms konkrečioms problemoms;

f) didinti informuotumą apie tvarią gamybą;

g) didinti vartotojų informuotumą apie vaisių ir daržovių sektoriaus gamintojų organizacijų, gamintojų organizacijų asociacijų, tarpvalstybinių gamintojų organizacijų, tarpvalstybinių gamintojų organizacijų asociacijų prekių ženklus;

h) įvairinti, atverti ir konsoliduoti Sąjungos vynų rinkas trečiosiose valstybėse ir didinti informuotumą apie būdingąsias Sąjungos vynų ypatybes tose rinkose. Nuoroda į vyno kilmę ir prekių ženklus gali būti naudojama tik tada, kai ji papildo Sąjungos vynų populiarinimą, komunikaciją ir rinkodarą trečiosiose valstybėse;

i) informuoti vartotojus apie atsakingą vyno vartojimą. Valstybės narės užtikrina, kad bendrajai reklamai ir kokybės ženklų reklamai naudojamoje reklaminėje medžiagoje būtų Sąjungos ženklas ir teiginys „Finansuoja Europos Sąjunga“. Emblema ir teiginys apie finansavimą pateikiami laikantis techninių charakteristikų, nustatytų Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 821/2014 ([10]).

15 straipsnis

Savitarpio pagalbos fondai

1. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia savitarpio pagalbos fondų intervencines priemones, taikomas vaisių ir daržovių sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ar kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, jos nustato įgyvendinimo sąlygas savitarpio pagalbos fondų steigimo administracinėms išlaidoms padengti, tiems fondams pildyti ir, kai tinkama, papildyti.

2. Tinkamos finansuoti išlaidos, skirtos savitarpio pagalbos fondų steigimo vaisių ir daržovių sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriuje ir kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, administracinėms išlaidoms padengti, apima Sąjungos finansinę paramą ir paramos gavėjo įnašą. Tų tinkamų finansuoti išlaidų suma turi neviršyti 20 %, 16 % arba 8 % paramos gavėjo įnašo į savitarpio pagalbos fondo kapitalą atitinkamai pirmaisiais, antraisiais ir trečiaisiais jo veiklos metais.

3. Paramos gavėjas gali gauti paramą savitarpio pagalbos fondų steigimo vaisių ir daržovių sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriuje ir kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, padengti tik vieną kartą ir tik per pirmuosius 3 savitarpio pagalbos fondo veiklos metus.

Kai paramos gavėjas kreipiasi dėl tos paramos tik antraisiais arba trečiaisiais savitarpio pagalbos fondo veiklos metais, parama sudaro 16 % arba 8 % paramos gavėjo įnašo į savitarpio pagalbos fondo kapitalą atitinkamai antraisiais ir trečiaisiais jo veiklos metais.

4. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia vyno sektoriuje taikomas savitarpio pagalbos fondų intervencines priemones, nurodytas Reglamento (ES) 2021/2115 58 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos l punkte, jos apriboja Sąjungos paramos, skirtos savitarpio pagalbos fondų steigimo vyno sektoriuje administracinėms išlaidoms padengti, dalį iki:

a) 20 % gamintojų įnašo į savitarpio pagalbos fondą pirmaisiais metais;

b) 16 % gamintojų įnašo į savitarpio pagalbos fondą antraisiais metais;

c) 8 % gamintojų įnašo į savitarpio pagalbos fondą trečiaisiais metais.

Paramos teikimo laikotarpis turi neviršyti 3 metų.

16 straipsnis

Sodų, alyvmedžių giraičių ar vynuogynų atsodinimas po privalomo išnaikinimo

1. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia intervencines priemones, taikomas vaisių ir daržovių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje, vyno sektoriuje ar kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, tokias kaip sodų, alyvmedžių giraičių ar vynuogynų atsodinimas po privalomo išnaikinimo dėl sveikatos apsaugos ar fitosanitarinių priežasčių arba tokias, kuriomis sodus ir alyvmedžių giraites siekiama pritaikyti prie klimato kaitos, jos užtikrina, kad paramos gavėjai, įgyvendindami šias intervencines priemones, laikytųsi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/2031 ([11]).

([10]) 2014 m. liepos 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 821/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013 nuostatų dėl išsamios programų įnašų pervedimo ir valdymo tvarkos, finansinių priemonių ataskaitų teikimo, veiksmams skirtų informavimo ir komunikacijos priemonių techninių charakteristikų ir duomenų įrašymo ir saugojimo sistemos taikymo taisyklės (OL L 223, 2014 7 29, p. 7).

([11]) 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB (OL L 317, 2016 11 23, p. 4).

2. Sodų ar alyvmedžių giraičių atsodinimo išlaidos turi neviršyti 20 % visų pagal kiekvieną veiksmų programą arba atitinkamą intervencinę priemonę patiriamų išlaidų.

17 straipsnis

Neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimas ir derliaus nenuėmimas

1. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia tokias intervencines priemones, taikomas vaisių ir daržovių sektoriuje, vyno sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ar kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, kaip „vaisių ir daržovių derliaus nuėmimas“ šiuose sektoriuose ir „derliaus nenuėmimas“ šiuose sektoriuose, išskyrus vyno sektorių, valstybės narės užtikrina, kad šios intervencinės priemonės papildytų įprastus auginimo metodus ir nuo jų skirtųsi ir kad jos apimtų 100 % numatomos atitinkamo produkto produkcijos konkrečiame žemės sklype.

Neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimas – neprinokusių netinkamos prekinės kokybės produktų, kurie iki tokio nuėmimo nebuvo pažeisti, viso derliaus nuėmimas tam tikrame plote. Derliaus nenuėmimas – einamojo auginimo ciklo atitinkamame plote nutraukimas, kai produktai yra gerai subrendę ir yra geros bei tinkamos prekinės kokybės.

2. Valstybės narės užtikrina, kad neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimo intervencinės priemonės būtų įgyvendinamos per auginimo sezoną, prieš produktui pasiekiant etapą, kai jį galima parduoti, ir nebūtų taikomos produktams, kurių įprastinis derliaus nuėmimas jau prasidėjo.

3. Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose kiekvienam produktui, kuriam taikomos tokios intervencinės priemonės, nustato ilgiausius neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimo intervencinių priemonių taikymo terminus auginimo sezono metu, taip pat kitas neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimo ir derliaus nenuėmimo tinkamumo finansuoti sąlygas, įskaitant veisles ir produktų kategorijas, kai tinkama.

4. Valstybės narės neskiria finansinės kompensacijos už derliaus nenuėmimo intervencines priemones tuo atveju, kai parduoti skirta produkcija atitinkamame plote yra surinkta per įprastą auginimo ciklą.

5. Parama už neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimą skiriama tik už produktus, kurie fiziškai yra laukuose ir kurių derlius iš tikrųjų nuimamas, kol jie neprinoko. Kituose sektoriuose nei vyno sektorius, kompensacijos už neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimą ir derliaus nenuėmimą, sumos, apimančios Sąjungos finansinę paramą ir gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos arba gamintojų grupės įnašą, yra valstybės narės nustatomos išmokos už hektarą, kurių dydis neviršija 90 % tam pačiam produktui taikomos didžiausios paramos už pašalinimą iš rinkos kitais nei nemokamas paskirstymas tikslais.

6. Valstybės narės nustato, kad paramos gavėjas turi raštu ar elektroninėmis priemonėmis valstybės narės kompetentingoms institucijoms iš anksto pranešti apie ketinimą nuimti neprinokusių vaisių ir daržovių derlių arba derliaus nenuimti.

7. Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose nustato:

a) išsamias šių intervencinių priemonių įgyvendinimo nuostatas, įskaitant nuostatas dėl jų turinio ir terminų, mokėtinos kompensacijos sumos ir intervencinių priemonių taikymo, taip pat produktų, kurie atitinka paramos skyrimo pagal tokias intervencines priemones reikalavimus, sąrašą;

b) nuostatas, kuriomis užtikrinama, kad dėl įgyvendinamų intervencinių priemonių nebūtų padarytas neigiamas poveikis aplinkai ir nekiltų neigiamų fitosanitarinių pasekmių;

c) draudimą teikti paramą vaisių ir daržovių sektoriuje neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimo atveju, jeigu atlikta reikšminga dalis įprastinio derliaus nuėmimo veiksmų, o derliaus nenuėmimo atveju jau surinkta reikšminga dalis parduoti skirtos produkcijos.

8. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) atitinkamas plotas būtų gerai prižiūrimas, kad derlius dar nebūtų nuimtas, kad produktas būtų subrendęs, nepažeistas ir kad jis iš esmės būtų geros ir tinkamos prekinės kokybės;

b) surinkti produktai nebūtų denatūruoti;

c) intervencinė priemonė, už kurią atsakinga gamintojų organizacija, nedarytų aplinkai neigiamo poveikio arba dėl jos nekiltų neigiamų fitosanitarinių pasekmių;

d) jokio vynmedžiais apsodinto sklypo plotas, kuriame derlius buvo nuimtas neprinokęs, nebūtų įtraukiamas apskaičiuojant derliaus ribas, nustatytas vynų, žymimų saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografine nuoroda, techninėse specifikacijose;

e) nukrypstant nuo 2 ir 4 dalių, vaisių ir daržovių sektoriuje, kai vaisių ir daržovių augalų derliaus nuėmimo laikotarpis viršija vieną mėnesį, neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimo priemonės gali būti taikomos jau prasidėjus įprastiniam derliaus nuėmimui, o derliaus nenuėmimo priemonės gali būti taikomos net jei parduoti skirta produkcija atitinkamame plote surinkta per įprastą auginimo ciklą. Tokiais atvejais finansinė kompensacija skiriama tik už produktus, kurių derlius būtų nuimtas per šešias savaites po neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimo ir derliaus nenuėmimo operacijos ir kurie nėra parduodami dėl tokių operacijų. Tą patį auginimo sezoną tie vaisių ir daržovių augalai tolesnės gamybos tikslams nenaudojami;

f) vaisių ir daržovių sektoriuje tam pačiam produktui tame pačiame plote bet kuriais konkrečiais metais negalima vienu metu taikyti ir neprinokusių vaisių ir daržovių derliaus nuėmimo, ir derliaus nenuėmimo intervencinių priemonių, išskyrus e punkte nurodytą atvejį.

18 straipsnis

Derliaus ir produkcijos draudimas

Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus kaip intervencines priemones, taikomas vaisių ir daržovių sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ar kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, įtraukia derliaus ir produkcijos draudimą, jos gali skirti papildomą nacionalinį finansavimą, kad paremtų derliaus ir produkcijos draudimo veiksmus, kurie finansuojami iš veiksmų fondo. Bendra viešoji parama turi neviršyti 80 % draudimo įmokų, kurias gamintojai moka už draudimą nuo patirtų nuostolių, sumos.

Derliaus ir produkcijos draudimo intervencinės priemonės neapima draudimo išmokų, kuriomis gamintojams kompensuojama daugiau kaip 100 % prarastų pajamų, atsižvelgiant į bet kokią kompensaciją, kurią gamintojai gauna pagal kitas paramos ar draudimo sistemas, susijusias su draudžiama rizika.

19 straipsnis

Produktų pašalinimas iš rinkos kitais nei nemokamas paskirstymas tikslais

Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia tokias intervencines priemones kaip „produktų pašalinimas iš rinkos kitais nei nemokamas paskirstymas tikslais“, jos užtikrina, kad tam tikras produktas būtų galutinai pašalintas iš rinkos tokiu būdu, kad jo nebūtų galima grąžinti į rinką maisto reikmėms.

Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose gali numatyti tokias intervencines priemones kaip „produktų pašalinimas iš rinkos kitais nei nemokamas paskirstymas tikslais“, kurios taikomos tik vaisių ir daržovių sektoriuje ir kituose sektoriuose, atitinkamai nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, ir tik greitai gendantiems produktams, kurių neatšaldžius negalima ilgai laikyti įprastu prekybos etapu.

Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose nenumato tokių intervencinių priemonių kaip „produktų pašalinimas iš rinkos kitais nei nemokamas paskirstymas tikslais“, kurios taikomos gyvūniniams produktams ir cukraus sektoriaus produktams, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 1 straipsnio 2 dalyje.

20 straipsnis

Bendras saugojimas

1. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia bendro saugojimo intervencines priemones, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 47 straipsnio 2 dalies c punkte, jos numato laikiną produkto pašalinimą iš rinkos tam tikro rinkos spaudimo laikotarpiu ir priima taisykles, kuriomis užtikrinama, kad už produkto saugojimą būtų atsakingas paramos gavėjas ir jis būtų saugomas tokiomis sąlygomis, kuriomis išsaugoma jo įprasta komercinė vertė, bei laikantis taikomų sanitarinių taisyklių. Valstybės narės nustato, kad produktai, kurių laikymo trukmė, kai jie yra švieži, yra trumpa, būtų saugomi užšaldyti arba perdirbti. Produktai, kurių įprastame gamybos procese reikalingas tam tikras brandinimo laikotarpis arba kai toks brandinimo procesas padidina produkto vertę, gali būti bendrai saugomi tik visiškai pasibaigus tam brandinimo laikotarpiui.

2. Valstybės narės nustato kiekvieno produkto, kuriam šią intervencinę priemonę numatyta taikyti jų BŽŪP strateginiuose planuose, minimalią saugojimo trukmę ir didžiausią kompensacijos už produkto vienetą ir vieną saugojimo dieną, sumą, taip pat atitinkamas saugojimo sąlygas. Didžiausia suma, kuri gali būti finansuojama iš veiklos fondo, negali būti didesnė už fizinio atitinkamais atvejais užšaldytų arba perdirbtų produktų saugojimo išlaidų ir finansinių išlaidų, patirtų dėl produkto vertės imobilizavimo dabartinėmis rinkos kainomis, sumą. Į šią didžiausią sumą neįtraukiamos galimos užšaldymo ar perdirbimo išlaidos arba galimas produkto nuvertėjimas. Valstybės narės taip pat nustato kontrolės procedūras, įskaitant patikras vietoje, siekdamos užtikrinti, kad produktai nebūtų pakeisti ir kad būtų paisoma saugojimo sąlygų ir saugojimo laikotarpio.

2 skirsnis

Paramos formos ir išlaidų rūšys

21 straipsnis

Paramos formos

1. Sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnyje, valstybės narės numato paramos išmokas remdamosi paramos gavėjo patirtomis faktinėmis išlaidomis, patvirtintomis dokumentais, pavyzdžiui, sąskaitomis faktūromis, kurias paramos gavėjai pateikė savo BŽŪP strateginiame plane nurodytos intervencinės priemonės įgyvendinimui pagrįsti.

Tačiau valstybės narės gali nuspręsti numatyti paramos išmokas, grindžiamas standartinėmis fiksuotosiomis normomis, fiksuotaisiais vieneto įkainiais arba fiksuotosiomis sumomis. Nustatydamos tas fiksuotąsias normas, fiksuotuosius vieneto įkainius ir fiksuotąsias sumas, valstybės narės atsižvelgia į regioninius ar vietos ypatumus ir savo skaičiavimus grindžia dokumentiniais įrodymais, kuriais įrodoma, kad skaičiavimai atspindi veiksmų arba veiklos, kuriems taikoma atitinkama intervencinė priemonė, rinkos kainą.

2. Vaisių ir daržovių sektoriuje valstybės narės laikosi didžiausių išlaidų sumų ir rūšiavimo bei pakavimo išlaidų sumų, kurios gali būti apmokėtos pagal atitinkamas intervencines priemones, nurodytas jų BŽŪP strateginiuose planuose, nustatytų V ir VII prieduose.

3. Jeigu valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose numato paramos išmokas standartinių fiksuotųjų normų, fiksuotųjų vieneto įkainių arba fiksuotųjų sumų forma, jos periodiškai peržiūrimos, siekiant atsižvelgti į indeksavimą arba ekonominius pokyčius.

4. Kai valstybės narės taiko sąžiningą, teisingą ir patikrinamą skaičiavimo metodą, nustatytą pagal Reglamento (ES) 2021/2115 44 straipsnio 2 dalies a punktą, jos saugo visus su standartinių fiksuotųjų normų, fiksuotųjų vieneto įkainių arba fiksuotųjų sumų nustatymu ir peržiūra susijusius dokumentinius įrodymus, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalyje.

5. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia vyno sektoriuje taikomas intervencines priemones, susijusias su vynuogynų restruktūrizavimu ir konversija bei investicijomis į materialųjį ir nematerialųjį turtą, taikomos šios taisyklės:

a) jei valstybės narės nusprendžia paramos sumą apskaičiuoti remdamosi standartiniais fiksuotaisiais vieneto įkainiais, grindžiamais paviršiaus matavimo vienetu, ta suma turi atitikti faktinį paviršių, išmatuotą remiantis šio reglamento 42 straipsniu;

b) jei valstybės narės nusprendžia paramos sumą apskaičiuoti remdamosi standartiniais fiksuotaisiais vieneto įkainiais, grindžiamais kitais matavimo vienetais, ar remdamosi paramos gavėjų pateiktinuose patvirtinamuosiuose dokumentuose nurodytomis faktinėmis išlaidomis, jos nustato tinkamus kontrolės metodus, kuriuos taikant būtų galima nustatyti faktinį veiksmų įgyvendinimo mastą.

6. Šis straipsnis netaikomas Sąjungos finansinei paramai, skirtai vyno gamybos šalutiniams produktams distiliuoti laikantis Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VIII priedo II dalies D skirsnyje nustatytų apribojimų.

22 straipsnis

Išlaidų rūšys

1. Išlaidų rūšys, kurias apima Reglamento (ES) 2021/2115 III antraštinės dalies III skyriuje nurodytų rūšių intervencinės priemonės, nekompensuoja paramos gavėjo patirtų tinkamų finansuoti išlaidų pridėtinės vertės mokesčio, išskyrus tuos atvejus, kai jo negalima susigrąžinti pagal nacionalinius PVM teisės aktus.

2. 1 dalyje nurodytos išlaidų rūšys neapima II priede išvardytų išlaidų rūšių.

3. III priede išvardytų rūšių išlaidas valstybės narės laiko tinkamomis finansuoti, apibrėždamos atitinkamas intervencines priemones, ir jos gali būti padengtos pagal veiksmų programas arba taip, kaip nurodė valstybės narės atitinkamose intervencinėse priemonėse. Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose kitų rūšių išlaidas gali laikyti tinkamomis finansuoti, jei jos nėra išvardytos II priede.

4. Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose nustato sąlygas, kuriomis gali būti laikoma, kad išlaidomis, susijusiomis su 11 ir 12 straipsniuose nurodytomis intervencinėmis priemonėmis, prisidedama prie 15 % ir 2 % išlaidų pagal veiksmų programas tikslų, kaip atitinkamai nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 50 straipsnio 7 dalies a ir c punktuose, ir prie 5 % išlaidų pagal intervencines priemones tikslo, kaip nurodyta šio reglamento 60 straipsnio 4 dalyje. Tokiomis sąlygomis užtikrinama, kad šiomis intervencinėmis priemonėmis būtų veiksmingai siekiama atitinkamų tikslų, nustatytų atitinkamai šio reglamento 46 ir 57 straipsniuose, vaisių ir daržovių bei vyno sektoriuose.

23 straipsnis

Administracinės ir personalo išlaidos

1. Personalo išlaidos, kurias patiria paramos gavėjas, patronuojamosios įmonės, kaip apibrėžta 31 straipsnio 7 dalyje, arba, jei valstybė narė sutinka, kooperatyvas, kuris yra gamintojų organizacijos narys, yra laikomos tinkamomis paramai gauti, jei jos patiriamos rengiant ar įgyvendinant tam tikrą remiamą intervencinę priemonę arba vykdant tolesnius su ja susijusius veiksmus.

Tokios personalo išlaidos apima, *inter alia*, išlaidas personalui, su kuriuo paramos gavėjas sudaro sutartį, ir išlaidas, atitinkančias darbo valandų dalį, kurią jo nuolatiniai darbuotojai paskyrė intervencinei priemonei įgyvendinti.

Valstybės narės užtikrina, kad paramos gavėjas pateiktų patvirtinamuosius dokumentus, kuriuose būtų išsami informacija apie faktiškai atliktą darbą, susijusį su konkrečia intervencine priemone, ir kad susijusių personalo išlaidų vertę būtų galima nepriklausomai įvertinti ir patikrinti. Personalo išlaidų, susijusių su konkrečia intervencine priemone, vertė turi neviršyti atitinkamoje rinkoje visuotinai priimtų išlaidų, susijusių su tos pačios rūšies paslaugomis.

Siekiant nustatyti su intervencinių priemonių įgyvendinimu susijusias personalo išlaidas, patiriamas, kai intervencinę priemonę įgyvendina paramos gavėjo nuolatiniai darbuotojai, taikytiną valandos įkainį galima apskaičiuoti vėliausiai apskaitytas metines bendrąsias darbo sąnaudas, susijusias su įgyvendinant veiksmą dirbusiais konkrečiais darbuotojais, padalijus iš 1 720 valandų, arba *pro rata*, jei dirbama ne visą darbo dieną.

Reglamento (ES) 2021/2115 47 straipsnio 1 dalies f punkte ir 2 dalies l punkte nurodytų intervencinių priemonių „populiarinimas, komunikacija ir rinkodara“ ir „komunikacijos veiksmai“ bei tarpšakinių organizacijų veiksmų ir trečiosiose valstybėse vykdomų populiarinimo ir komunikacijos veiksmų, kaip nurodyta to reglamento 58 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos i, j ir k punktuose, administracinės ir personalo išlaidos, kurias tiesiogiai patiria paramos gavėjai, turi neviršyti 50 % bendrų intervencinės priemonės išlaidų.

2. Administracinės išlaidos, kurias patiria paramos gavėjas, patronuojamosios įmonės, kaip apibrėžta 31 straipsnio 7 dalyje, arba, jei valstybė narė sutinka, kooperatyvas, kuris yra gamintojų organizacijos narys, yra laikomos tinkamomis paramai gauti, jei jos patiriamos rengiant ar įgyvendinant tam tikrą remiamą intervencinę priemonę arba vykdant tolesnius su ja susijusius veiksmus.

Administracinės išlaidos laikomos tinkamomis finansuoti, jei jos neviršija 4 % visų tinkamų finansuoti įgyvendintos intervencinės priemonės išlaidų.

Išorės audito išlaidos laikomos tinkamomis paramai gauti, jei tokius auditus atlieka nepriklausoma ir kvalifikuota išorės įstaiga.

3. Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose vaisių ir daržovių sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ar kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, gali numatyti standartines fiksuotąsias personalo ir administracinių išlaidų, susijusių su veiklos fondo valdymu ar veiksmų programos rengimu, įgyvendinimu ir tolesnių su ja susijusių veiksmų vykdymu, normas, neviršijančias 2 % patvirtinto veiklos fondo, apimančias Sąjungos finansinę paramą ir gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos arba gamintojų grupės įnašą.

II SKYRIUS

Specialiosios taisyklės, taikomos vaisių ir daržovių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ir kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte

1 skirsnis

Atitinkami produktai ir transportavimo išlaidos

24 straipsnis

Atitinkami produktai

Intervencinė priemonės rūšis taikoma tik tiems produktams, su kuriais susijęs gamintojų organizacijai, gamintojų organizacijų asociacijai, tarpvalstybinei gamintojų organizacijai, tarpvalstybinei gamintojų organizacijų asociacijai arba gamintojų grupei suteiktas pripažinimas, jei produktų, kuriems taikoma veiksmų programa, vertė sudaro daugiau kaip 50 % visų tos organizacijos parduodamų produktų vertės sektoriuje, kuriam taikoma ta veiksmų programa. Be to, atitinkami produktai turi būti pagaminti gamintojų organizacijos narių arba kitos gamintojų organizacijos ar gamintojų organizacijų asociacijos narių gamintojų.

25 straipsnis

Nemokamai paskirstyti skirtų produktų transportavimo išlaidos ir rūšiavimo bei pakavimo reikalavimas

1. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia tokias intervencines priemones kaip „produktų pašalinimas iš rinkos nemokamo paskirstymo arba kitais tikslais“, nurodytas Reglamento (ES) 2021/2115 47 straipsnio 2 dalies f punkte, jos nustato transportavimo išlaidas, susijusias su visų pagal veiksmų programas pašalintų produktų nemokamu paskirstymu, remdamosi fiksuotaisiais vieneto įkainiais, nustatytais atsižvelgiant į atstumą nuo pašalinimo iš rinkos vietos iki pristatymo nemokamai paskirstyti vietos. Transportavimo išlaidos kompensuojamos tik iki 750 km.

2. Transportavimo išlaidos padengiamos tai šaliai, kuri faktiškai patyrė atitinkamos transporto operacijos finansines išlaidas. Išlaidos padengiamos pateikus patvirtinamuosius dokumentus, kuriais visų pirma patvirtinama ši informacija:

a) gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės pavadinimai;

b) atitinkamų produktų kiekis;

c) gavėjų sutikimas, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 52 straipsnio 6 dalies a punkte, bei naudotos transporto priemonės;

d) atstumas nuo produktų pašalinimo iš rinkos vietos iki pristatymo vietos.

3. Iš rinkos pašalintų produktų, skirtų nemokamai paskirstyti pagal veiksmų programas, rūšiavimui ir pakavimui taikomi šie reikalavimai:

a) ant nemokamai paskirstyti skirtų produktų pakuočių turi būti Sąjungos ženklas, nurodytas 15 straipsnio 2 dalyje, ir vienas arba keli IV priede nustatyti teiginiai; išlaidos padengiamos pateikus patvirtinamuosius dokumentus, kuriais patvirtinama ši informacija:

   i) gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos pavadinimai;

   ii) atitinkamų produktų kiekis;

b) gavėjo sutikimas, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 52 straipsnio 6 dalies a punkte, nurodant pateikimą.

2 skirsnis

Didžiausias Sąjungos finansinės paramos už produktų pašalinimą iš rinkos lygis

26 straipsnis

Parama

1. Reglamento (ES) 2021/2115 47 straipsnio 2 dalies f punkte nurodytos intervencinės priemonės rūšies „produktų pašalinimas iš rinkos nemokamo paskirstymo arba kitais tikslais“, susijusios su V priede išvardytais produktais, atveju šio reglamento 33 straipsnyje nurodytų nemokamo paskirstymo tikslais iš rinkos pašalintų produktų transportavimo ir rūšiavimo bei pakavimo išlaidų suma, pridėta prie paramos už pašalinimą iš rinkos sumos, turi neviršyti vidutinės atitinkamo produkto paėmimo iš gamintojų organizacijos kainos per pastaruosius 3 metus, įskaitant, kai tinkama, po perdirbimo.

2. Reglamento (ES) 2021/2115 47 straipsnio 2 dalies f punkte nurodytos intervencinės priemonės rūšies „produktų pašalinimas iš rinkos nemokamo paskirstymo arba kitais tikslais“, taikytinos produktams, kurie nėra išvardyti šio reglamento V priede, atveju valstybės narės nustato didžiausias Sąjungos finansinę paramą, nacionalinį įnašą, kai taikoma, ir gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės įnašą apimančias paramos sumas, kurių dydis neviršija 40 % vidutinių paėmimo iš gamintojų organizacijos rinkos kainų per pastaruosius 5 metus nemokamo paskirstymo atveju ir 30 % vidutinių paėmimo iš gamintojų organizacijos rinkos kainų per praėjusius 5 metus kitais nei nemokamo paskirstymo tikslais.

3. Jeigu gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija ar gamintojų grupė už produktus, pašalintus iš rinkos, gavo kompensaciją iš trečiųjų valstybių, pirmoje pastraipoje nurodyta parama sumažinama gautą kompensaciją atitinkančia suma. Kad atitiktų paramos skyrimo reikalavimus, atitinkami produktai negali vėl patekti į komercinę rinką.

4. Bet kurios konkrečios gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės konkrečiais metais kitais nei nemokamo paskirstymo tikslais iš rinkos pašalintų konkrečių produktų dalis turi būti tokia:

a) ji turi neviršyti 10 % vidutinio tos gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės parduotos produkcijos kiekio per praėjusius 3 metus

b) ir iš viso vaisių ir daržovių procentinių dydžių suma per 3 iš eilės einančius metus turi neviršyti 15, kai pridedama pagal a punktą apskaičiuota einamųjų metų dalis ir 2 ankstesnių metų iš rinkos pašalintų produktų dalys, apskaičiuotos remiantis atitinkamu tos gamintojų organizacijos per tuos 2 ankstesnius metus parduotos produkcijos kiekiu.

Jei informacijos apie vienų ar visų praėjusių metų parduotos produkcijos kiekį nėra, naudojamas parduodamos produkcijos, su kuria susijęs gamintojų organizacijai, gamintojų organizacijų asociacijai, tarpvalstybinei gamintojų organizacijai, tarpvalstybinei gamintojų organizacijų asociacijai ar gamintojų grupei suteiktas pripažinimas, kiekis.

Tačiau į šią iš rinkos pašalintų produktų dalį neįtraukiamas produktų, kurie nemokamo paskirstymo tikslais iš rinkos pašalinami vienu iš būdų, nurodytų Reglamento (ES) 2021/2115 52 straipsnio 6 dalyje, arba bet kuriuo lygiaverčiu valstybių narių patvirtintu tikslu, kaip nurodyta šio reglamento 27 straipsnio 2 dalyje.

5. V priede išvardytų produktų atveju parama už pašalinamus iš rinkos produktus, apimanti Sąjungos finansinę paramą ir gamintojų organizacijos įnašą, turi neviršyti tame priede nustatytų sumų.

Iš Sąjungos finansinės paramos, kuri teikiama tais atvejais, kai vaisiai ir daržovės iš rinkos pašalinami tam, kad būtų realizuojami nemokamai paskirstant juos labdaros organizacijoms, fondams ir įstaigoms, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 52 straipsnio 6 dalyje, finansuojama tik pagal šio straipsnio 1 ar 2 dalį skiriama išmoka už pašalintus produktus, kai rūšiavimo ir pakavimo išlaidos yra tokios, kokios nurodytos šio reglamento 33 straipsnyje.

27 straipsnis

Produktų pašalinimo iš rinkos tikslai

1. Kai valstybės narės į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia tokias intervencines priemones kaip „produktų pašalinimas iš rinkos nemokamo paskirstymo arba kitais tikslais“, taikomas vaisių ir daržovių sektoriuje, alyvuogių aliejaus bei valgomųjų alyvuogių sektoriuje ir kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte, jos nustato leistinus produktų pašalinimo iš rinkos tikslus ir užtikrina, kad dėl produktų pašalinimo iš rinkos ar jo tikslo nebūtų padarytas neigiamas poveikis aplinkai ir nekiltų neigiamų fitosanitarinių pasekmių.

2. Gavusios prašymą iš labdaros organizacijų, fondų ar įstaigų, nurodytų Reglamento (ES) 2021/2115 52 straipsnio 6 dalies a punkte, valstybės narės gali leisti labdaros organizacijoms, fondams ar įstaigoms prašyti, kad galutiniai iš rinkos pašalintų produktų gavėjai sumokėtų įnašą.

Gavusios tokį leidimą, atitinkamos labdaros organizacijos, fondai ar įstaigos, nurodyti Reglamento (ES) 2021/2115 52 straipsnio 6 dalies a punkte, tvarko su atitinkama operacija susijusias finansines sąskaitas.

Valstybės narės nemokamai skirstomų produktų gavėjams gali leisti sumokėti produktų perdirbėjams natūra, jeigu tokiu mokėjimu kompensuojamos tik perdirbimo išlaidos ir jei valstybė narė, kurioje mokėjimas atliekamas, nustatė taisykles, kuriomis užtikrinama, kad perdirbtieji produktai būtų skirti antroje pastraipoje nurodytiems galutiniams gavėjams vartoti.

Valstybės narės imasi visų reikiamų veiksmų, kad palengvintų Reglamento (ES) 2021/2115 52 straipsnio 6 dalies a punkte nurodytų gamintojų organizacijų ir labdaros organizacijų, fondų ar įstaigų ryšius ir bendradarbiavimą.

3. Turi būti suteikta galimybė pašalintus produktus realizuoti pramonės reikmėms juos perdirbant į ne maisto produktus. Valstybės narės priima išsamias nuostatas, kuriomis užtikrina, kad nebūtų iškraipyta atitinkamų sektorių konkurencija Sąjungoje arba importuojamų produktų konkurencija ir kad pašalinti produktai vėl nepatektų į komercinę maisto rinką. Distiliuojant gautas alkoholis naudojamas tik pramonės ar energijos gamybos reikmėms.

28 straipsnis

Iš rinkos pašalintų produktų gavėjams taikomos sąlygos

1. Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio a, e ir f punktuose nurodytų sektorių produktų, pašalintų iš rinkos nemokamo paskirstymo tikslais, gavėjai įsipareigoja:

a) laikytis Reglamente (ES) Nr. 1308/2013 nustatytų taisyklių dėl prekybos standartų;

b) atskirai tvarkyti su atitinkamomis pašalinimo iš rinkos operacijomis susijusių atsargų apskaitą;

c) sutikti, kad būtų atliekamos Sąjungos ir nacionalinėje teisėje numatytos patikros;

d) pateikti galutinės kiekvieno atitinkamo produkto paskirties vietos patvirtinamuosius dokumentus, t. y. perėmimo pažymą ar lygiavertį dokumentą, kuriuo patvirtinama, kad trečioji šalis perėmė iš rinkos pašalintus produktus, kad juos nemokamai paskirstytų.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad gavėjai neprivalo tvarkyti apskaitos, nurodytos pirmos pastraipos b punkte, jei jie gauna kiekius, mažesnius už didžiausią kiekį, kurį jos turi nustatyti, remdamosi dokumentais pagrįsta rizikos analize.

2. Produktų, pašalintų iš rinkos kitais nei nemokamas paskirstymas tikslais, gavėjai įsipareigoja:

a) laikytis Reglamente (ES) Nr. 1308/2013 nustatytų taisyklių dėl prekybos standartų;

b) atskirai tvarkyti su atitinkamomis operacijomis susijusių atsargų apskaitą ir su tomis operacijomis susijusias finansines sąskaitas, jei, valstybės narės manymu, tai reikalinga, nors produktas iki pristatymo ir buvo denatūruotas;

c) sutikti, kad būtų atliekamos Sąjungos ir nacionalinėje teisėje numatytos patikros;

d) neprašyti papildomos pagalbos už alkoholį, pagamintą iš atitinkamų iš rinkos pašalintų distiliuoti skirtų produktų.

29 straipsnis

Iš rinkos pašalintų produktų prekybos standartai

1. Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio a, e ir f punktuose nurodytų sektorių produktai, pašalinti iš rinkos kitais nei nemokamas paskirstymas tikslais, turi atitikti Reglamente (ES) Nr. 1308/2013 nurodytus tam produktui taikomus prekybos standartus ir taisykles, išskyrus produktų pateikimo ir žymėjimo taisykles.

Jei vaisiai ir daržovės pašalinami nesupakuoti, turi būti laikomasi II klasei taikomų būtiniausių reikalavimų, kaip apibrėžta Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 543/2011 ([12]).

Tačiau smulkiavaisiai vaisių ir daržovių sektoriaus produktai, kaip apibrėžta atitinkamame standarte, turi atitikti taikomą prekybos standartą, įskaitant produktų pateikimo ir žymėjimo nuostatas.

([12]) 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės (OL L 157, 2011 6 15, p. 1).

2. Jei konkrečiam vaisiui ar daržovei nenustatytas konkretus prekybos standartas, turi būti laikomasi VI priede nustatytų būtiniausių reikalavimų. Valstybės narės gali nustatyti papildomas taisykles, kuriomis papildomi tie būtiniausi reikalavimai.

3 skirsnis

Sąjungos finansinės paramos apskaičiavimo pagrindas

30 straipsnis

Naujai pripažintų organizacijų ar grupių parduodamos produkcijos vertė

Jei per 3 metus nuo Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio a, e ir f punktuose nurodytų sektorių gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės pripažinimo neturima ankstesnių jos parduodamos produkcijos duomenų už 3 praėjusius metus, valstybės narės per 12 iš eilės einančių mėnesių pripažįsta parduodamos arba tinkamos parduoti produkcijos vertę, apie kurią pranešė gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija ar gamintojų grupė, jei atitinkama organizacija ar gamintojų grupė gali valstybei narei priimtinu būdu įrodyti, jog ji turi faktinių pajėgumų produkciją parduoti savo narių gamintojų vardu.

Tačiau jei gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija arba gamintojų grupė apie parduodamos produkcijos vertę pranešė tam, kad būtų pripažinta, valstybė narė pripažįsta tik šią vertę.

31 straipsnis

Parduodamos produkcijos vertės apskaičiavimo pagrindas

1. Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio a, e ir f punktuose nurodytų sektorių gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos ar gamintojų grupės parduodamos produkcijos vertė apskaičiuojama remiantis pačios gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos ar gamintojų grupės arba jos narių gamintojų produkcija, kurią ši organizacija ar grupė pateikė rinkai ir kurią sudaro tik produktų, su kuriais susijęs gamintojų organizacijai, tarpvalstybinei gamintojų organizacijai ar gamintojų grupei suteiktas pripažinimas, produkcija. Parduodamos produkcijos vertė gali apimti produktų, kurių atitikties prekybos standartams nereikalaujama, vertę, jei tie standartai netaikomi.

Gamintojų organizacijų asociacijos ar tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos parduodamos produkcijos vertė apskaičiuojama remiantis pačios gamintojų organizacijų asociacijos ar tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ir jos narių gamintojų organizacijų parduodama produkcija, kurią sudaro tik produktų, su kuriais susijęs gamintojų organizacijų asociacijai ar tarpvalstybinei gamintojų organizacijų asociacijai suteiktas pripažinimas, produkcija. Tačiau kai veiksmų programos patvirtinamos gamintojų organizacijų asociacijai arba tarpvalstybinei gamintojų organizacijų asociacijai ir atskirai narių gamintojų organizacijoms, apskaičiuojant asociacijos parduotos produkcijos vertę neatsižvelgiama į parduotos produkcijos vertę, skaičiuojamą pagal narių veiksmų programas.

Be to, parduodamos Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio e ir f punktuose išvardytų sektorių produkcijos vertė taip pat gali apimti produkcijos, dėl kurios sudarytos sutartys, dėl kurių gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija arba gamintojų grupė derasi savo narių vardu, vertę.

2. Parduodamos produkcijos vertė apskaičiuojama tuo metu, kai ji yra šviežia, arba pirmajame perdirbimo etape, kuriame produktas paprastai parduodamas, nesupakuotos, kai produktus leidžiama parduoti nesupakuotus, ir į ją neįskaičiuojamos tolesnio perdirbimo ar tolesnio rūšiavimo ir pakavimo išlaidos arba galutinių perdirbtųjų produktų vertė. Valstybės narės savo BŽŪP strateginiuose planuose nurodo, kaip kiekviename sektoriuje apskaičiuojama parduodamos produkcijos vertė.

Parduodamos perdirbti skirtų vaisių ir daržovių produkcijos, kurią gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija ar jų nariai gamintojai arba patronuojamosios įmonės, atitinkančios šio straipsnio 7 dalį, patys arba naudodamiesi užsakomosiomis paslaugomis perdirbo į vieną iš Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 I priedo X dalyje išvardytų perdirbtų vaisių ir daržovių produktų arba į bet kurį kitą šioje dalyje nurodytą perdirbtąjį produktą, vertė apskaičiuojama kaip procentinė fiksuotoji norma, taikoma sąskaitoje faktūroje nurodytai tų perdirbtųjų produktų vertei. Ta fiksuotoji norma yra:

a) 53 % – vaisių sultims;

b) 73 % – koncentruotoms sultims;

c) 77 % – pomidorų koncentratui;

d) 62 % – užšaldytiems vaisiams ir daržovėms;

e) 48 % – konservuotiems vaisiams ir daržovėms;

f) 70 % – konservuotiems pievagrybiams *Agaricus bisporus* ir kitiems auginamiems pievagrybiams, konservuotiems sūrymu;

g) 81 % – ilgai laikyti netinkamiems sūrymu konservuotiems vaisiams;

h) 81 % – džiovintiems vaisiams;

i) 27 % – perdirbtiems vaisiams ir daržovėms, kitiems nei nurodytieji a–h punktuose;

j) 12 % – perdirbtoms aromatinėms žolėms;

k) 41 % – maltai paprikai.

3. Valstybės narės gali leisti paramos gavėjams į parduodamos produkcijos vertę įskaičiuoti šalutinių produktų vertę.

4. Parduodamos produkcijos vertė turi apimti produktų, pašalintų iš rinkos nemokamo paskirstymo tikslais, vertę. Produktų, pašalintų iš rinkos nemokamo paskirstymo tikslais, vertė apskaičiuojama remiantis vidutine tos gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės parduodamų produktų kaina per atitinkamą laikotarpį.

5. Į parduodamos produkcijos vertę įskaičiuojama tik gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos, gamintojų grupės ar jų narių gamintojų produkcija, kurią parduoda ta gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija ar gamintojų grupė.

Gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos arba gamintojų grupės narių gamintojų produkcijos, kurią parduoda kita gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija arba gamintojų grupė, paskirta jos pačios organizacijos, vertė bus įskaičiuojama į produkciją parduodančios organizacijos, asociacijos arba grupės parduodamos produkcijos vertę. Dvigubas skaičiavimas draudžiamas.

6. Išskyrus atvejus, kai taikoma 7 dalis, gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos arba gamintojų grupės parduodamos produkcijos sąskaitos faktūros išrašomos parduoti paruoštos produkcijos paėmimo iš gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės etape, neįskaičiuojant:

a) PVM;

b) gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės vidaus transportavimo išlaidų.

7. Tačiau parduodamos produkcijos vertė taip pat gali būti apskaičiuojama jos paėmimo iš patronuojamosios įmonės etape, remiantis 6 dalyje nustatytu pagrindu, jei bent 90 % patronuojamosios įmonės akcijų ar kapitalo priklauso:

a) vienai gamintojų organizacijai arba gamintojų organizacijų asociacijai, tarpvalstybinei gamintojų organizacijai, tarpvalstybinei gamintojų organizacijų asociacijai ar gamintojų grupei; arba

b) jei valstybė narė sutinka – gamintojų organizacijų, gamintojų organizacijų asociacijų, tarpvalstybinių gamintojų organizacijų, tarpvalstybinių gamintojų organizacijų asociacijų ar gamintojų grupės nariams, jei tai padeda siekti Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 152 straipsnio 1 dalies c punkte išvardytų tikslų.

8. Kai naudojamasi užsakomosiomis paslaugomis, parduodamos produkcijos vertė apskaičiuojama paėmimo iš gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės etape ir į ją įskaičiuojama veiklos, kurią gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija ar gamintojų grupė užsakė įvykdyti savo nariams, trečiosioms šalims arba kitai patronuojamajai įmonei nei nurodytoji 7 dalyje, pridėtinė ekonominė vertė.

9. Jei produkcija sumažėja dėl gaivalinės nelaimės, oro sąlygų, augalų ar gyvūnų ligų arba kenkėjų antplūdžių, bet kokia draudimo išmoka, gauta pagal 18 straipsnyje numatytus derliaus arba produkcijos draudimo veiksmus arba lygiaverčius gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės arba jų narių gamintojų valdomus veiksmus, dėl tų priežasčių gali būti įskaičiuota į parduodamos produkcijos vertę per 12-os mėnesių ataskaitinį laikotarpį, per kurį ji faktiškai išmokama.

32 straipsnis

Referencinis laikotarpis ir Sąjungos finansinės paramos viršutinė riba

1. Kiekvienai gamintojų organizacijai, gamintojų organizacijų asociacijai, tarpvalstybinei gamintojų organizacijai, tarpvalstybinei gamintojų organizacijų asociacijai arba gamintojų grupei valstybės narės nustato 12-os mėnesių referencinį laikotarpį, prasidedantį ne anksčiau kaip sausio 1 d. metais, po kurių yra 3 metai iki metų, kuriems prašoma suteikti pagalbą, ir pasibaigiantį ne vėliau kaip gruodžio 31 d. metais, einančiais prieš metus, kuriems prašoma suteikti pagalbą.

12-os mėnesių referencinis laikotarpis laikomas atitinkamos gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės ataskaitiniu laikotarpiu.

Įgyvendinant programą referencinio laikotarpio nustatymo metodika nekeičiama, išskyrus tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis.

2. Valstybės narės nusprendžia, kaip veiksmų fondui skiriamos Sąjungos finansinės paramos viršutinė riba apskaičiuojama kiekvienais metais:

a) remiantis per referencinį laikotarpį gamintojų, kurie sausio 1 d. metais, kuriems prašoma suteikti pagalbą, yra gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės nariai, parduodamos produkcijos verte arba

b) remiantis atitinkamos gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos ar gamintojų grupės parduodamos produkcijos tikrąja verte atitinkamu referenciniu laikotarpiu. Tokiu atveju taisyklė taikoma visiems tos valstybės narės paramos gavėjams, kurie nėra tarpvalstybiniai.

3. Jei produkto produkcijos vertė konkrečiais metais sumažėjo ne mažiau kaip 35 % parduotos produkcijos vertės, palyginti su trijų ankstesnių 12 mėnesių ataskaitinių laikotarpių vidurkiu, taikomos šios nuostatos:

a) jei sumažėjimas įvyko dėl priežasčių, už kurias gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija ar gamintojų grupė nėra atsakinga ir kurių ji nekontroliuoja, laikoma, kad to produkto parduodamos produkcijos vertė sudaro 65 % vidutinės vertės per tris ankstesnius 12 mėnesių referencinius laikotarpius;

b) jei sumažėjimas įvyko dėl gaivalinių nelaimių, klimato reiškinių, augalų ligų ar kenkėjų antplūdžio, už kuriuos gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija ar gamintojų grupė nėra atsakinga ir kurių ji nekontroliuoja, laikoma, kad to produkto parduodamos produkcijos vertė sudaro 85 % vidutinės vertės per tris ankstesnius 12 mėnesių referencinius laikotarpius.

Abiem atvejais gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija arba gamintojų grupė atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai įrodo, kad ji nebuvo atsakinga už tas priežastis ir jų nekontroliavo.

Jei gamintojų organizacija, gamintojų organizacijų asociacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacija, tarpvalstybinė gamintojų organizacijų asociacija arba gamintojų grupė atitinkamai valstybei narei įrodo, kad už tas priežastis ji nebuvo atsakinga ir jų nekontroliavo ir kad ji ėmėsi būtinų prevencinių priemonių, laikoma, kad to produkto parduodamos produkcijos vertė sudaro 100 % jo vidutinės vertės per tris ankstesnius 12 mėnesių referencinius laikotarpius.

III SKYRIUS

Vaisių ir daržovių sektorius

33 straipsnis

Nemokamai paskirstyti skirtų produktų rūšiavimo ir pakavimo išlaidos

Išmokos, kuriomis padengiamos gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijos, tarpvalstybinės gamintojų organizacijų asociacijos išlaidos, susijusios su iš rinkos pašalintų vaisių ir daržovių, skirtų nemokamai paskirstyti pagal veiksmų programas, rūšiavimo ir pakavimo išlaidomis, yra nustatytos VII priede.

34 straipsnis

Gamintojų organizacijų steigimosi lygio apskaičiavimas nacionalinės finansinės paramos tikslais

1. Nustatant nacionalinės finansinės paramos vaisių ir daržovių sektoriuje lygį pagal Reglamento (ES) 2021/2115 53 straipsnį, organizacijų steigimosi lygis valstybės narės regione apskaičiuojamas remiantis atitinkamame regione užaugintų vaisių ir daržovių, kuriuos parduoda organizacijos, verte ir apima tik tuos produktus, su kuriais susijęs toms organizacijoms suteiktas pripažinimas. Šio reglamento 31 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

2. Taikant šį straipsnį atsižvelgiama tik į vaisius ir daržoves, užaugintus 3 dalyje nurodytame regione.

3. Valstybės narės regionus apibrėžia kaip atskirą savo nacionalinės teritorijos dalį, kurios duomenys, reikalingi 1 dalyje nurodytam organizacijų steigimosi lygiui apskaičiuoti, yra žinomi, naudodamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, tokiais kaip jų agronominės bei ekonominės ypatybės ir jų regioninis žemės ūkio arba vaisių ir daržovių auginimo potencialas arba jų institucinės ar administracinės struktūros.

Valstybės narės sudarytas regionų sąrašas negali būti keičiamas bent 5 metus, išskyrus atvejus, kai toks pakeitimas objektyviai pagrindžiamas, visų pirma remiantis priežastimis, nesusijusiomis su gamintojų organizacijų steigimosi lygio atitinkamame (-uose) regione (-uose) apskaičiavimu.

4. Iki kiekvienų metų sausio 31 d. valstybės narės Komisijai praneša regionų, kurie atitinka Reglamento (ES) 2021/2115 53 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus kriterijus, sąrašą, ir tų regionų gamintojų organizacijoms suteiktos nacionalinės finansinės paramos sumą.

Valstybės narės praneša Komisijai apie visus regionų sąrašo pakeitimus.

5. Gamintojų organizacija, norinti teikti paraišką gauti nacionalinę finansinę paramą, jei reikia, iš dalies pakeičia savo veiksmų programą.

35 straipsnis

Produktų, pašalintų iš rinkos nemokamo paskirstymo tikslais, atveju taikomas 3 metų vidurkis

1. Reglamento (ES) 2021/2115 52 straipsnio 6 dalies a punkte nurodytas 5 % didžiausias parduodamos produkcijos kiekis apskaičiuojamas remiantis produktų, su kuriais susijęs gamintojų organizacijai suteiktas pripažinimas ir kurie per gamintojų organizaciją buvo parduoti per praėjusius 3 metus, bendrų kiekių vidurkiu.

2. Naujai pripažintų gamintojų organizacijų prekybos metų duomenys iki pripažinimo yra:

a) jei organizacija buvo gamintojų grupė – atitinkami tos gamintojų grupės duomenys; arba

b) pripažinimo paraiškoje nurodytas kiekis.

IV SKYRIUS

Bitininkystės sektorius

36 straipsnis

Avilio apibrėžtis

Šiame skyriuje avilys – tai konstrukcija, skirta bičių šeimai, kuri neša medų, teikia kitus bitininkystės produktus arba veislinę medžiagą, laikyti, ir visi elementai, būtini bičių šeimai išlikti.

37 straipsnis

Avilių skaičiaus apskaičiavimo metodas

Kiekvienais metais nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 31 d. valstybių narių teritorijoje žiemoti paruoštų avilių skaičius apskaičiuojamas pagal BŽŪP strateginiuose planuose nustatytą patikimą metodą.

38 straipsnis

Pranešimas apie avilių skaičių

Reglamento (ES) 2021/2115 55 straipsnio 7 dalyje nurodytas metinis pranešimas apie avilių skaičių, apskaičiuotą pagal šio reglamento 37 straipsnį, pateikiamas kasmet iki birželio 15 d., pradedant nuo 2023 m.

39 straipsnis

Mažiausias Sąjungos įnašas

Mažiausias Sąjungos įnašas, skirtas Reglamento (ES) 2021/2115 55 straipsnyje ir valstybių narių BŽŪP strateginiuose planuose nurodytų rūšių intervencinių priemonių, taikomų bitininkystės sektoriuje, įgyvendinimo išlaidoms padengti, yra 30 %.

V SKYRIUS

Vyno sektorius

40 straipsnis

Paramos gavėjai

1. Valstybės narės nustato, kurie veiklos vykdytojai gali pasinaudoti jų BŽŪP strateginiuose planuose nurodytomis vyno sektoriuje taikomomis intervencinėmis priemonėmis. Šie veiklos vykdytojai apima 2, 3 ir 4 dalyje nurodytus paramos gavėjus, taip pat taip pat profesines organizacijas, vyno gamintojų organizacijas, vyno gamintojų organizacijų asociacijas, laikinas ar nuolatines dviejų ar daugiau vyno gamintojų asociacijas ir tarpšakines organizacijas.

2. Valstybės narės nustato, kad vyno augintojai būtų vieninteliai paramos pagal intervencinių priemonių rūšis „vynuogynų restruktūrizavimas ir konversijas“, „neprinokusių vynuogių derliaus nuėmimas“ ir „derliaus draudimas“, nurodytas atitinkamai Reglamento (ES) 2021/2115 58 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, c ir d punktuose, gavėjai.

3. Viešosios teisės reglamentuojama įstaiga negali gauti paramos pagal vyno sektoriuje taikomų rūšių intervencines priemones. Tačiau valstybės narės gali leisti viešosios teisės reglamentuojamai įstaigai gauti paramą:

a) veiksmams, kuriuos įgyvendina tarpšakinės organizacijos, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 58 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos i ir j punktuose, vykdyti;

b) trečiosiose valstybėse vykdomiems informavimo veiksmams, populiarinimui ir komunikacijai, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 58 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos h ir k punktuose, jei įstaiga nėra vienintelė paramos pagal šias intervencines priemones gavėja.

4. Paramos, skirtos trečiosiose valstybėse vykdomam populiarinimui ir komunikacijai, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 58 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos k punkte, gavėjos gali būti privačios įmonės.

5. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 71 straipsnį parama nėra skiriama gamintojams, ūkininkaujantiems neteisėtai apsodintuose plotuose ir be leidimo vynmedžiais apsodintuose plotuose.

41 straipsnis

Vynuogynų atsodinimas dėl sveikatos apsaugos arba fitosanitarinių priežasčių

Valstybių narių padengiamos metinės išlaidos, kuriomis remiamos jų BŽŪP strateginiuose planuose nurodytos intervencinės priemonės, susijusios su vynuogynų atsodinimu po privalomo vynmedžių išnaikinimo, turi neviršyti 15 % visų metinių vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos, vykdomų pagal Reglamento (ES) 2021/2115 58 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą, išlaidų, kurias atitinkama valstybė narė padengia konkrečiais finansiniais metais.

Išnaikinimo išlaidos ir kompensacija už prarastas pajamas nėra laikomomis pagal šios rūšies intervencinę priemonę tinkamomis finansuoti išlaidomis.

42 straipsnis

Apsodintas plotas

1. Taikant Reglamento (ES) 2021/2115 58 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir c punktus, vynmedžiais apsodinto ploto ribos nustatomos pagal vynmedžių užimamo sklypo išorinį perimetrą, įskaitant apsauginę juostą, kurios plotis lygus pusei atstumo tarp vynmedžių eilių.

2. Jeigu valstybė narė nusprendžia patikrinti tinkamas finansuoti vynuogynų restruktūrizavimo ir konversijos bei neprinokusių vynuogių derliaus nuėmimo veiksmų išlaidas remdamasi tik standartiniais fiksuotaisiais vieneto įkainiais, pagrįstais kitais nei paviršiaus matavimo vienetais, arba patvirtinamaisiais dokumentais, kuriuos turi pateikti paramos gavėjai, kompetentingos institucijos gali nuspręsti nematuoti apsodinto ploto pagal 1 dalį.

VI SKYRIUS

Apynių sektorius

43 straipsnis

Sąjungos finansinė parama

Didžiausia Sąjungos finansinė parama, skirtina kiekvienai gamintojų organizacijai ar asociacijai, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 62 straipsnio 1 dalyje, apskaičiuojama *pro rata* pagal reikalavimus atitinkančius jos narių gamintojų apynių plotus. Kad atitiktų reikalavimus, apynių plotai apsodinami vienodu tankumu – ne mažiau kaip 1 500 augalų viename hektare taikant dvigubą apynių tvirtinimo/pririšimo būdą arba ne mažiau kaip 2 000 apynių viename hektare taikant viengubą apynių tvirtinimo/pririšimo būdą.

Tie plotai apima tik sklypus, apjuostus linija, jungiančia išorines stulpelių atramas. Jei ant tos linijos yra apynių, iš visų pusių pridedama papildoma juosta, kurios plotis atitinka vidutinį sklype esančio tako plotį. Papildoma juosta negali būti ant viešojo kelio. Plote gali būti dvi apsauginės juostos, esančios apynių eilių galuose, kurių reikia žemės ūkio technikai manevruoti, su sąlyga, kad nė viena juosta nėra ilgesnė kaip aštuoni metrai, jos yra skaičiuojamos tik vieną kartą ir neturi būti ant viešojo kelio.

Tie plotai neapima plotų, apsodintų jaunais apyniais, daugiausia auginamais kaip daigynų produktai.

VII SKYRIUS

Gyvulininkystės sektorius

44 straipsnis

Gyvulių išteklių atkūrimas po priverstinio gyvulių skerdimo dėl sveikatos priežasčių arba jų atkūrimas dėl gaivalinių nelaimių sukeltų nuostolių

1. Valstybės narės užtikrina, kad Reglamento (ES) 2021/2115 47 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytos rūšies „gyvulių išteklių papildymas po priverstinio skerdimo dėl sveikatos priežasčių arba jų atkūrimas dėl gaivalinių nelaimių sukeltų nuostolių“ intervencinės priemonės būtų įgyvendinamos tik tada, kai buvo imtasi ligų kontrolės priemonių pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/429 ([13]).

2. Išlaidos gyvulių ištekliams atkurti turi neviršyti 20 % visų išlaidų pagal veiksmų programas.

([13]) 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429 dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“) (OL L 84, 2016 3 31, p. 1).

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

PAPILDOMI REIKALAVIMAI, TAIKOMI INTERVENCINIŲ PRIEMONIŲ KAIMO PLĖTROS SRITYJE RŪŠIMS

45 straipsnis

Žemės ūkio ir miškininkystės genetinių išteklių išsaugojimas, tausus naudojimas ir plėtojimas

1. Valstybės narės, kurios į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia intervencines priemones, susijusias su žemės ūkio ir miškininkystės genetinių išteklių išsaugojimu, tausiu naudojimu ir plėtojimu, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 70 straipsnyje, gali teikti tik tokią paramą:

a) agrarinės aplinkosaugos ir klimato srities įsipareigojimus išsaugoti ūkiuose nykstančias veisles ir augalų veisles, kurioms gresia genetinė erozija; arba

b) paramą veiklai, susijusiai su žemės ūkio ir miškininkystės genetinių išteklių išsaugojimu, tausiu naudojimu ir plėtojimu, vykdyti.

Veikla, kuriai taikomi agrarinės aplinkosaugos ir klimato srities įsipareigojimai, nurodyti pirmos pastraipos a punkte, neatitinka reikalavimų paramai gauti pagal tos pastraipos b punktą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytuose agrarinės aplinkosaugos ir klimato srities įsipareigojimus išsaugoti ūkyje nykstančias veisles ir augalų veisles, kurioms gresia genetinė erozija, būtų reikalaujama:

a) auginti ūkinius gyvūnus tokių vietinių veislių, kurios valstybės narės pripažintos nykstančiomis vietos veislėmis ir kurios genetiškai pritaikytos prie vienos ar daugiau tradicinių gamybos sistemų ar aplinkų toje valstybėje narėje ir kurių nykstančios veislės statusą moksliškai nustatė įstaiga, turinti reikalingų gebėjimų ir žinių nykstančių veislių srityje, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1012 ([14]) 2 straipsnio 24 punkte, arba

b) saugoti augalų, kurie yra natūraliai prisitaikę prie vietos ir regiono sąlygų, genetinius išteklius, kuriems gresia genetinė erozija.

3. Paramos skyrimo reikalavimus gali atitikti šios 2 dalies a punkte nurodytų vietinių veislių ūkinių gyvūnų rūšys:

a) galvijai;

b) avys;

c) ožkos;

d) arklinių šeimos gyvūnai (*Equus caballus* ir *Equus asinus*);

e) kiaulės;

f) paukščiai;

g) triušiai;

h) bitės.

4. Valstybės narės 2 dalies a punkte nurodytas vietines veisles laiko atitinkančiomis paramos skyrimo reikalavimus tik tuo atveju, jei laikomasi šių reikalavimų:

a) nurodomas atitinkamų veislinių patelių skaičius (nacionaliniu lygiu);

([14]) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1012 dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, taikomų grynaveislių veislinių gyvūnų ir hibridinių veislinių kiaulių veisimui, prekybai jais bei jų genetinės medžiagos produktais ir jų įvežimui į Sąjungą, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) Nr. 652/2014, Tarybos direktyvos 89/608/EEB ir 90/425/EEB bei panaikinami tam tikri gyvūnų veisimo srities aktai („Gyvūnų veisimo reglamentas“) (OL L 171, 2016 6 29, p. 66).

b) tinkamai pripažinta atitinkama gyvūnų veisimo organizacija yra sudariusi ir nuolat atnaujina tos veislės gyvūnų bandos arba paukščių pulko registracijos knygą.

5. Valstybės narės laiko, kad 2 dalies b punkte nurodytiems augalų genetiniams ištekliams gresia genetinė erozija, jei yra pateikiama pakankamai genetinę eroziją patvirtinančių įrodymų, pagrįstų mokslinių tyrimų rezultatais ar rodikliais, rodančiais, kad mažėja vietinių veislių ar pagrindinių vietinių rūšių, menksta jų populiacijos įvairovė ir atitinkamais atvejais kinta toje vietoje vyraujanti žemės ūkio praktika.

6. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodyti žemės ūkio ir miškininkystės genetinių išteklių išsaugojimo, tausaus naudojimo ir plėtojimo veiksmai apimtų:

a) tikslinius veiksmus, kuriais skatinamas žemės ūkio ir miškininkystės genetinių išteklių išsaugojimas *in situ* ir *ex situ*, jų apibūdinimas, rinkimas ir naudojimas, įskaitant šiuo metu *in situ*, taip pat ūkyje ar miško valdoje išsaugotų genetinių išteklių bei *ex situ* rinkinių ir duomenų bazių internetinių aprašų sudarymą;

b) suderintus veiksmus, kuriais valstybių narių kompetentingos organizacijos skatinamos keistis informacija siekiant išsaugoti, apibūdinti, rinkti ir naudoti Sąjungos žemės ūkio ir miškininkystės genetinius išteklius;

c) papildomus veiksmus: informaciją, sklaidą, konsultavimą, mokymą ir techninių ataskaitų rengimą, įtraukiant nevyriausybines organizacijas ir kitus suinteresuotuosius subjektus.

7. 1 dalies pirmos pastraipos b punkte vartojamų terminų apibrėžtys:

a) žemės ūkio genetinės medžiagos išsaugojimas *in situ* – genetinės medžiagos išsaugojimas ekosistemose bei natūraliose buveinėse ir rūšių ar laukinių veislių gyvybingų populiacijų išlaikymas ir atkūrimas jų natūralioje aplinkoje, o naminių gyvūnų veislių ar auginamų augalų rūšių atveju – jų gyvybingų populiacijų išlaikymas ir atkūrimas žemės ūkio aplinkoje, kurioje susidarė jų skiriamieji bruožai;

b) miškininkystės genetinės medžiagos išsaugojimas *in situ* – genetinės medžiagos išsaugojimas ekosistemose bei natūraliose buveinėse ir rūšių gyvybingų populiacijų išlaikymas ir atkūrimas jų natūralioje aplinkoje;

c) išsaugojimas ūkyje ar miško valdoje – ūkio ar miško valdos lygmeniu vykdomas išsaugojimas ir plėtojimas *in situ*;

d) išsaugojimas *ex situ* – žemės ūkio ar miškininkystės genetinės medžiagos išsaugojimas už jos natūralios buveinės ribų;

e) rinkimas *ex situ* – žemės ūkio ar miškininkystės genetinės medžiagos rinkimas už jos natūralios buveinės ribų.

46 straipsnis

Gyvūnų gerovė

Valstybės narės, kurios į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia intervencines priemones, susijusias su Reglamento (ES) 2021/2115 70 straipsnyje nurodytais gyvūnų gerovės įsipareigojimais, užtikrina, kad gyvūnų gerovės įsipareigojimais būtų numatyti atnaujinti gamybos metodų standartai bent vienoje iš šių sričių:

a) vandens, pašarų ir gyvūnų priežiūros, atsižvelgiant į natūralius gyvūnų poreikius;

b) laikymo sąlygų, didinančių gyvūnų komfortą ir jų judėjimo laisvę, tokių kaip didesnės ploto normos, grindų dangos, natūrali šviesa, mikroklimato kontrolė, taip pat tokių laikymo sąlygų, kaip laisvo paršiavimosi ar laikymo didelėmis grupėmis, atsižvelgiant į natūralius gyvūnų poreikius;

c) sąlygų, kuriomis gyvūnai gali elgtis natūraliai, pavyzdžiui, gyvenamosios aplinkos praturtinimo arba vėlyvo nujunkymo;

d) patekimo į lauką ir ganymo;

e) praktikos, kuria didinamas gyvūnų atsparumas ir ilgaamžiškumas, įskaitant lėčiau augančių gyvūnų veisles;

f) praktikos, kuria siekiama išvengti gyvūnų žalojimo ar kastravimo. Tam tikrais atvejais, kai gyvūnų žalojimas arba kastravimas laikomas būtinu, naudojami anestetikai, analgetikai ir vaistai nuo uždegimo arba atliekama imuninė kastracija;

g) sanitarinių priemonių, kuriomis užkertamas kelias neužkrečiamosioms ligoms, dėl kurių nereikia naudoti medicininių medžiagų, tokių kaip vakcinos, insekticidai ar antiparazitinės veikliosios medžiagos.

47 straipsnis

Kokybės sistemos

Valstybės narės, kurios į savo BŽŪP strateginius planus įtraukia su kokybės sistemomis susijusias intervencines priemones, nurodytas Reglamento (ES) 2021/2115 77 straipsnio 1 dalies c punkte, užtikrina, kad nacionalinės pripažintos kokybės sistemos apimtų:

a) žemės ūkio produktų, medvilnės arba maisto produktų kokybės sistemas, įskaitant ūkių sertifikavimo sistemas, kurias valstybės narės pripažino atitinkančiomis šiuos kriterijus:

   i) galutinio produkto, kuriam taikoma tokia sistema, specifiškumą lemia aiškūs įpareigojimai, kuriais užtikrinamas bet kuris iš toliau nurodytų aspektų:

      — specifinės produkto savybės,

      — specifiniai ūkininkavimo ar gamybos metodai arba

      — galutinio produkto kokybė, kuri gerokai viršija komercinių prekių standartus, susijusius su visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikata, gyvūnų gerove ar aplinkos apsauga;

   ii) sistemoje gali dalyvauti visi gamintojai;

   iii) pagal sistemą yra numatytos privalomos produkto specifikacijos, o atitiktį toms specifikacijoms tikrina valdžios institucijos arba nepriklausoma kontrolės įstaiga;

   iv) sistema yra skaidri ir ja užtikrinamas visiškas produktų atsekamumas;

b) savanoriškos žemės ūkio produktų sertifikavimo sistemos, kurias valstybės narės pripažįsta atitinkančiomis Sąjungos savanoriško sertifikavimo sistemų taikymo geriausios patirties gaires, nurodytas 2010 m. gruodžio 16 d. Komisijos komunikate „ES žemės ūkio ir maisto produktais savanoriško sertifikavimo sistemų geriausios patirties gairės“ ([15]), susijusias su žemės ūkio ir maisto produktais.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

TAISYKLĖS, KURIOMIS REGLAMENTUOJAMAS SU 1 GAAB STANDARTU SUSIJĘS SANTYKIS

48 straipsnis

Taisyklės, kuriomis reglamentuojamas su 1 GAAB standartu susijęs santykis

1. Daugiamečių žolynų išlaikymo pagal 1 GAAB standartą, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 III priede, atveju valstybės narės užtikrina, kad daugiamečių žolynų ir žemės ūkio paskirties žemės santykis nesumažėtų daugiau kaip 5 %, palyginti su referenciniu santykiu, kurį kiekviena valstybės narė turi nustatyti savo BŽŪP strateginiame plane ir kuris nustatomas daugiamečių žolynų plotus dalijant iš bendro žemės ūkio paskirties žemės ploto.

Nustatant pirmoje pastraipoje nurodytą referencinį santykį:

([15]) OL C 341, 2010 12 16, p. 5.

a) daugiamečių žolynų plotais laikomi daugiamečiai žolynai, kuriuos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 ([16]) straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą 2018 m. deklaravo tiesiogines išmokas gaunantys ūkininkai ir kurie yra remiami plotai, kaip nurodyta Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 ([17]) 2 straipsnio 1 dalies antros pastraipos 23 punkte, prireikus valstybių narių pakoreguoti, visų pirma siekiant atsižvelgti į galimo daugiamečių žolynų apibrėžties, kurią valstybės narės turi nustatyti pagal Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 3 dalies c punktą, pakeitimo poveikį;

b) bendru žemės ūkio paskirties žemės plotu laikomas 2018 m. pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 72 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą ūkininkų, gaunančių tiesiogines išmokas, deklaruotas žemės ūkio paskirties žemės plotas, kuris yra remiamas plotas, kaip nurodyta Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 640/2014 2 straipsnio 1 dalies antros pastraipos 23 punkte, prireikus valstybių narių pakoreguotas, visų pirma siekiant atsižvelgti į galimo žemės ūkio paskirties žemės apibrėžties, kurią valstybės narės turi nustatyti pagal Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 3 dalį, pakeitimo poveikį.

2. Daugiamečių žolynų santykinė dalis nustatoma kiekvienais metais remiantis tais metais paramos gavėjų, gaunančių tiesiogines išmokas pagal Reglamento (ES) 2021/2115 III antraštinės dalies II skyrių arba metines išmokas pagal to reglamento 70, 71 ir 72 straipsnius, deklaruotais plotais pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/2116 67 straipsnio 1 dalį ([18]).

Valstybės narės gali nustatyti santykinę daugiamečių žolynų dalį ir referencinį santykį nacionaliniu, regioniniu, subregioniniu, valdų grupės ar valdos lygmeniu.

3. Jei nustatoma, kad 2 dalyje nurodytas santykis sumažėjo daugiau kaip 5 % tokiu lygmeniu, kuriuo įgyvendinamas 1 GAAB standartas, atitinkama valstybė narė valdos lygmeniu nustato įpareigojimus kai kuriems arba visiems ūkininkams, turintiems žemės, kuri tam tikru laikotarpiu praeityje iš daugiamečių žolynų buvo paversta kitiems tikslams skirta žeme, pertvarkyti žemę į daugiamečius žolynus arba daugiamečiams žolynams skirti tam tikrą plotą.

Tačiau jei konkrečiais metais daugiamečių žolynų plotas išlaikomas absoliučiąja verte 0,5 % daugiamečių žolynų plotų, nustatytų pagal 1 dalies antros pastraipos a punktą, laikoma, kad 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytas įpareigojimas įvykdytas.

4. 3 dalies pirma pastraipa netaikoma, kai 5 % ribos nesiekiantis sumažėjimas yra susijęs su prisiimtais įsipareigojimais ar pareigomis, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies b ir c punktuose, dėl kurių atitinkamuose plotuose nebevykdoma žemės ūkio veikla ir kuriuose nevykdoma kalėdinių eglučių sodinių arba energijai gaminti skirtų kultūrų ar medžių auginimo veikla.

5. Apskaičiuojant 2 dalyje nurodytą santykį, pagal 3 dalį į daugiamečius žolynus pertvarkyti ar jiems paskirti plotai arba valstybėms narėms įgyvendinant 1 GAAB standartą daugiamečiams žolynams paskirti plotai laikomi daugiamečiais žolynais nuo pirmos pertvarkymo arba paskyrimo dienos. Pagal Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 3 dalies c punkte pateiktą apibrėžtį tie plotai nuo pertvarkymo ar paskyrimo bent 5 metus iš eilės naudojami žolei ar kitiems žoliniams pašarams auginti, arba, jei plotai jau buvo naudojami žolei ar kitiems žoliniams pašarams auginti, – tiek metų, kiek jų lieka, kad susidarytų 5 metai iš eilės.

([16]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

([17]) 2014 m. kovo 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 640/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos ir dėl išmokų neskyrimo arba atšaukimo sąlygų bei administracinių nuobaudų, taikomų tiesioginėms išmokoms, paramai kaimo plėtrai ir kompleksinei paramai (OL L 181, 2014 6 20, p. 48).

([18]) 2021 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/2116 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 (OL L 435, 2021 12 6, p. 187).

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

49 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2021 m. gruodžio 7 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

I PRIEDAS

3 straipsnyje nurodytas Sąjungoje taikomas kanapių veislių tikrinimo ir Δ9-tetrahidrokanabinolio kiekio kanapių veislėse nustatymo metodas

1. **Taikymo sritis**

Šiame priede išdėstytu metodu siekiama nustatyti Δ9-tetrahidrokanabinolio kiekį (toliau – THC kiekis) kanapių veislėse (*Canabis sativa* L.). Priklausomai nuo atvejo, metodas taikomas pagal šiame priede aprašytą A arba B procedūrą.

Metodo pagrindas yra kiekybinis THC nustatymas taikant dujų chromatografiją po ekstrahavimo tinkamu tirpikliu.

1.1. *A procedūra*

A procedūra taikoma kanapių auginimo patikroms, kai kasmet atliekamų patikrų vietoje kontrolinė imtis apima ne mažiau kaip 30 % plotų, deklaruotų kanapėms auginti pagal Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą.

1.2. *B procedūra*

B procedūra taikoma, kai valstybė narė įdiegia išankstinio kanapių auginimo patvirtinimo sistemą, o mažiausias patikrų vietoje lygis apima bent 20 % plotų, deklaruotų kanapėms auginti pagal Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą.

2. **Mėginių ėmimas**

2.1. *Mėginių ėmimo sąlygos*

Mėginiai imami dienos metu, sistemingai ir užtikrinant, kad mėginys būtų būdingas tam laukui, mėginių neimant iš pasėlių kraštų.

2.1.1. *A procedūra*

Iš augančių konkrečios veislės kanapių paimama kiekvieno pasirinkto augalo 30 cm dalis, kurioje yra bent vienas moteriškas žiedynas. Mėginiai imami laikotarpiu nuo 20-os dienos po žydėjimo pradžios iki 10-os dienos po žydėjimo pabaigos.

Valstybė narė gali leisti imti mėginį nuo žydėjimo pradžios iki 20-os dienos po žydėjimo pradžios, jei kiti kiekvienos auginamos veislės tipiniai mėginiai bus imami taip, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje – nuo 20-os dienos po žydėjimo pradžios iki 10-os dienos po žydėjimo pabaigos.

Jei kanapės auginamos kaip tarpiniai pasėliai, nesant moteriškų žiedynų, imama 30 cm ilgio viršutinė augalo stiebo dalis. Tokiu atveju mėginys imamas prieš pat vegetacijos periodo pabaigą, kai lapai pradeda gelsti, tačiau ne vėliau kaip iki numatyto šalnų laikotarpio pradžios.

2.1.2. *B procedūra*

Iš augančių konkrečios veislės kanapių paimamas kiekvieno pasirinkto augalo viršutinis trečdalis. Mėginys imamas 10 dienų laikotarpiu po žydėjimo pabaigos, arba, jei kanapės auginamos kaip tarpiniai pasėliai, nesant moteriškų žiedynų, prieš pat vegetacijos periodo pabaigą, kai lapai pradeda gelsti, tačiau ne vėliau kaip iki numatyto šalnų laikotarpio pradžios. Dvinamių veislių turi būti imami tik moteriški augalai.

2.2. *Mėginio dydis*

A procedūra. Mėginį sudaro 50-ies augalų iš kiekvieno lauko dalys.

B procedūra. Mėginį sudaro 200-ų augalų iš kiekvieno lauko dalys.

Kiekvienas mėginys dedamas į medžiaginį arba popierinį maišelį stengiantis jo nesutrinti ir siunčiamas į laboratoriją ištirti.

Prireikus valstybės narės gali nurodyti paimti antrą mėginį, skirtą pakartotinei analizei; jį saugo augintojas arba už analizę atsakinga įstaiga.

2.3. *Mėginio džiovinimas ir laikymas*

Mėginiai pradedami džiovinti kuo skubiau žemesnėje nei 70 °C temperatūroje, ne vėliau kaip per 48 valandas, taikant bet kurį džiovinimo metodą.

Mėginiai džiovinami, kol užtikrinamas pastovus svoris ir 8–13 % drėgnumas.

Išdžiovinti mėginiai nesutrinti laikomi tamsioje vietoje žemesnėje nei 25 °C temperatūroje.

3. **THC kiekio nustatymas**

3.1. *Bandinio paruošimas*

Pašalinami didesni nei 2 mm išdžiovintų mėginių stiebeliai ir sėklos.

Išdžiovinti mėginiai sugrūdami iki vidutiniškai smulkių miltelių, kurie išbyra pro 1 mm skersmens sietelio skylutes.

Milteliai 10 savaičių gali būti laikomi tamsioje vietoje žemesnėje nei 25 °C temperatūroje.

3.2. *Reagentai ir ekstrahavimo tirpalas*

Reagentai

— Δ9-tetrahidrokanabinolis, grynas, skirtas chromatografijai atlikti,

— skvalanas, grynas, kaip vidinis etaloninis tirpalas, skirtas chromatografijai atlikti.

Ekstrahavimo tirpalas

— 35 mg skvalano 100 ml heksano.

3.3. *THC ekstrahavimas*

Atsveriama 100 mg bandinio miltelių, dedama į centrifugavimo mėgintuvėlį, įpilama 5 ml ekstrahento, kuriame yra vidinio etaloninio tirpalo.

Mėginys dedamas į ultragarsinę vonelę ir paliekamas 20 minučių. Centrifuguojama 5 minutes 3 000 apsisukimų per minutę greičiu, tada paviršinis THC tirpalas nupilamas. Tirpalas įšvirkščiamas į chromatografą, ir atliekama kiekybinė analizė.

3.4. *Dujų chromatografija*

a) Prietaisas

— dujų chromatografas su liepsnos jonizacijos detektoriumi ir vientisas/išsišakojęs purkštuvas,

— kanabinoidus gerai atskirianti kolonėlė, pvz., stiklinė kapiliarinė 25 m ilgio ir 0,22 mm diametro kolonėlė, impregnuota 5 % bepole fenilmetilsiloksano faze.

b) Kalibravimo ribos

A procedūrai – ne mažiau kaip trys taškai, B procedūrai – penki taškai, įskaitant matavimus su 0,04 mg/ml ir 0,50 mg/ml THC ekstrahavimo tirpalais.

c) Bandymo sąlygos

Kaip pavyzdys pateikiamos šios a punkte nurodytai kolonėlei taikomos sąlygos:

— džiovinimo spintos temperatūra – 260 °C,

— purkštuvo temperatūra – 300 °C,

— detektoriaus temperatūra – 300 °C.

d) Įšvirkščiamas tūris – 1 µl.

4. **Rezultatai**

Išvados išreiškiamos dviejų dešimtainių ženklų tikslumu gramais THC 100 gramų analizės mėginio, išdžiovinto iki pastovaus svorio. Leidžiamoji nuokrypa – 0,03 g/100 g.

— A procedūra. Kiekvienas bandinys tiriamas vieną kartą.

Tačiau, jei gautas rezultatas viršija Reglamento (ES) 2021/2115 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nustatytą ribą, kiekvienas mėginys tiriamas antrą kartą, o abiejų nustatymų vidutinė vertė laikoma galutiniu rezultatu.

— B procedūra. Rezultatas atitinka kiekvieno bandinio dviejų nustatymų vidutinę vertę.

II PRIEDAS

Finansuoti netinkamų išlaidų rūšių, nurodytų 22 straipsnio 2 dalyje, sąrašas

I DALIS

Vaisių ir daržovių sektoriuje, bitininkystės sektoriuje, apynių sektoriuje, alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriuje ir kituose sektoriuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio f punkte

1. Bendros gamybos išlaidos, visų pirma su grybiena, sėklomis ir nedaugiamečiais augalais (taip pat ir sertifikuotais) susijusios išlaidos; augalų apsaugos produktai (įskaitant integruotos kontrolės medžiagas); trąšos ir kitos gamybos žaliavos; surinkimo ar transportavimo (vidaus arba išorės transportu) išlaidos; saugojimo išlaidos; pakavimo išlaidos (įskaitant pakuočių naudojimą ir tvarkymą), net jei jos susijusios su naujais procesais; veiklos sąnaudos (ypač elektra, degalai ir priežiūra).

2. Paskolų, paimtų intervencinėms priemonėms įgyvendinti, kompensavimas.

3. Neapstatytos žemės pirkimas, kai žemės kaina sudaro daugiau kaip 10 % visų finansuoti tinkamų atitinkamo veiksmo išlaidų.

4. Investicijos į transporto priemonę, kurią naudos paramos gavėjas bitininkystės sektoriuje arba gamintojų organizacija, vykdydama prekybos arba paskirstymo veiklą.

5. Nuomojamų daiktų eksploatavimo išlaidos.

6. Išlaidos, susijusios su išperkamosios nuomos sutartimis (mokesčiai, palūkanos, draudimo išlaidos ir kt.) ir veiklos sąnaudomis.

7. Subrangos sutarčių arba užsakomųjų paslaugų sutarčių, susijusių su šiame sąraše minimais finansuoti netinkamais veiksmais ar išlaidomis, sudarymas.

8. Bet kokie nacionaliniai ar regioniniai mokesčiai ar mokestinės rinkliavos.

9. Palūkanos už skolas, išskyrus atvejus, kai įnašas sumokėtas ne kaip negrąžinama tiesioginė parama.

10. Investicijos į bendrovių akcijas ar kapitalą, jei tai finansinė investicija.

11. Išlaidos, kurias patyrė kitos šalys nei gavėjas, gamintojų organizacija arba jos nariai, gamintojų organizacijų asociacijos ar jų nariai gamintojai arba patronuojamosios įmonės ar patronuojamųjų įmonių grandinėje esantis subjektas, kurie atitinka 31 straipsnio 7 dalyje nurodytą apibrėžtį, arba, jei valstybė narė sutinka, kooperatinė bendrovė, kuri yra gamintojų organizacijos narė.

12. Intervencinės priemonės, kurios vykdomos už gamintojų organizacijos, gamintojų organizacijų asociacijos ar jų narių gamintojų arba patronuojamosios įmonės ar patronuojamųjų įmonių grandinėje esančio subjekto, kurie atitinka 31 straipsnio 7 dalyje nurodytą apibrėžtį, arba, jei valstybė narė sutinka, kooperatinės bendrovės, kuri yra gamintojų organizacijos narė, valdų ir (arba) patalpų ribų.

13. Intervencinės priemonės, kurias užsakė arba įgyvendino paramos gavėjas arba gamintojų organizacija už Sąjungos ribų, išskyrus Reglamento (ES) 2021/2115 47 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytas populiarinimo, komunikacijos ir rinkodaros intervencines priemones.

II DALIS

Vyno sektoriuje

1. Vynuogyno kasdienė priežiūra

2. Apsauga nuo laukinės gyvūnijos, paukščių arba krušos daromos žalos.

3. Užuovėjų ir apsaugos nuo vėjo konstrukcijų statyba.

4. Važiuojamosios dalies ir keltuvų įrengimas.

5. Traktorių arba bet kokios rūšies transporto priemonių pirkimas.

6. Užkrėstų vynuogynų išnaikinimas ir pajamų praradimas dėl privalomo išnaikinimo dėl sveikatos ar fitosanitarinių priežasčių.

III PRIEDAS

22 straipsnio 3 dalyje nurodytų tinkamų finansuoti išlaidų rūšių sąrašas

1. Specialios išlaidos, susijusios su:

   — kokybės gerinimo priemonėmis;

   — biologinėmis augalų apsaugos medžiagomis (tokiomis kaip feromonai ir plėšrūnai), naudojamomis ekologinėje, integruotoje arba tradicinėje gamyboje;

   — 12 straipsnyje nurodytomis agrarinės aplinkosaugos ir klimato srities intervencinėmis priemonėmis;

   — ekologine, integruota ar eksperimentine gamyba, įskaitant su ekologiškomis sėklomis ir ekologiškais sodinukais susijusias specialias išlaidas;

   — Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 II antraštinėje dalyje nurodytų standartų, augalų sveikatos taisyklių ir didžiausio leidžiamo liekanų kiekio laikymosi stebėsenos užtikrinimu.

   Specialios išlaidos – papildomos išlaidos, apskaičiuojamos kaip įprastinių gamybos išlaidų ir faktiškai patirtų išlaidų skirtumas, ir dėl veiksmo prarastos pajamos, neįskaitant papildomų pajamų ir sutaupytų išlaidų.

2. Veterinariniai vaistai, skirti apsaugoti nuo avilių kenkėjų ir bičių ligoms gydyti.

3. Išlaidos, susijusios su aviliuose laikomų bičių išteklių atkūrimu ir bičių veisimu.

4. Mašinų ir įrangos, skirtos medaus gamybai ir surinkimui gerinti, pirkimas.

5. Administracinės ir personalo išlaidos, susijusios su veiksmų programų įgyvendinimu arba atitinkamomis intervencinėmis priemonėmis, įskaitant ataskaitas, tyrimus, apskaitos tvarkymo ir sąskaitų tvarkymo išlaidas, privalomuosius mokesčius, susijusius su darbo užmokesčiu, jei juos tiesiogiai moka paramos gavėjas, patronuojamosios įmonės arba patronuojamųjų įmonių grandinėje esantis subjektas, kurie atitinka 31 straipsnio 7 dalyje nurodytą apibrėžtį, arba, jei valstybė narė sutinka, kooperatinė bendrovė, kuri yra gamintojų organizacijos narė.

6. Neapstatytos žemės pirkimas, kai pirkti žemę būtina, kad būtų galima atlikti veiksmų programoje numatytą investiciją, jei žemės kaina sudaro mažiau nei 10 % visų finansuoti tinkamų atitinkamo veiksmo išlaidų; Išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais, kai įgyvendinami su aplinkos apsauga susiję veiksmai, gali būti nustatyta didesnė procentinė dalis.

7. Materialiojo turto, įskaitant naudotą materialųjį turtą, pirkimas arba išperkamoji nuoma, jei jis nebuvo įsigytas su Sąjungos arba nacionaline parama per 5 metus iki pirkimo ar išperkamosios nuomos, neviršijant materialiojo turto grynosios rinkos vertės.

8. Materialiojo turto nuoma, kai ji ekonomiškai pateisinama kaip pirkimo alternatyva, valstybei narei pritarus.

9. Reglamento (ES) 2021/2115 42 straipsnio a, d, e ir f punktuose nurodytų sektorių atveju – investicijos į transporto priemones, kai gamintojų organizacija atitinkamai valstybei narei tinkamai pagrindžia, kad transporto priemonė naudojama vidaus transportavimui į gamintojų organizacijos patalpas; ir investicijos į papildomą sunkvežimių įrangą, skirtą transporto priemonėms su šaldymo patalpa arba transporto priemonėms, kuriose yra kontroliuojama atmosfera.

10. Investicijos į bendrovių akcijas ar kapitalą, jei jos tiesiogiai padeda siekti veiksmų programos tikslų.

IV PRIEDAS

25 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytas ant produktų pakuočių pateiktinas užrašas

— Продукт, предназначен за безвъзмездно разпределяне (Делегиран регламент (ЕС) 2022/126)
— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento Delegado (UE) 2022/126]
— Produkt určený k bezplatné distribuci (nařízení v přenesené pravomoci (ES) 2022/126)
— Produkt til gratis uddeling (delegeret forordning (ES) 2022/126)
— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (delegierte Verordnung (ES) 2022/126)
— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [delegeeritud määrus (EL) 2022/126]
— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κατ'εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/126]
— Product for free distribution (Delegated Regulation (ES) 2022/126)
— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement délégué (UE) 2022/126]
— Proizvod za besplatnu distribuciju (Delegirana uredba (ES) 2022/126)
— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento delegato (UE) 2022/126]
— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Deleģētā regula (ES) 2022/126]
— Nemokamai platinamas produktas (Deleguotasis reglamentas (ES) 2022/126)
— Ingyenes szétosztásra szánt termék ((ES) 2022/126 felhatalmazáson alapuló rendelet)
— Prodott għad-distribuzzjoni bla ħlas (Ir-Regolament Delegat (UE) 2022/126)
— Voor gratis uitreiking bestemd product (Gedelegeerde Verordening (ES) 2022/126)
— Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [Rozporządzenie delegowane (UE) 2022/126]
— Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento Delegado (UE) 2022/126]
— Produs destinat distribuirii gratuite [Regulamentul delegat (UE) 2022/126]
— Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [delegované nariadenie (EÚ) 2022/126]
— Proizvod, namenjen za prosto razdelitev (Delegirana uredba (ES) 2022/126)
— Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (delegoitu asetus (ES) 2022/126)
— Produkt för gratisutdelning (delegerad förordning (ES) 2022/126)
— Táirge lena dháileadh saor in aisce (Rialachán Tarmligthe (AE) 2022/126)

V PRIEDAS

Didžiausios paramos už pašalinimą iš rinkos, nurodytos 26 straipsnio 1 dalyje ir 4 dalies pirmoje pastraipoje, sumos

Produktai	Didžiausia parama (EUR/100 kg)	
	Nemokamas paskirstymas	Kiti tikslai
Žiediniai kopūstai	21,05	15,79
Pomidorai (pašalinti birželio 1 d. – spalio 31 d.)	7,25	7,25
Pomidorai (pašalinti lapkričio 1 d. – gegužės 31 d.)	33,96	25,48
Obuoliai	24,16	18,11
Vynuogės	53,52	40,14
Abrikosai	64,18	48,14
Nektarinai	37,82	28,37
Persikai	37,32	27,99
Kriaušės	33,96	25,47
Baklažanai	31,2	23,41
Melionai	48,1	36,07
Arbūzai	9,76	7,31
Apelsinai	21,00	21,00
Mandarinai	25,82	19,50
Klementinai	32,38	24,28
Likeriniai mandarinai	25,56	19,50
Citrinos	29,98	22,48

VI PRIEDAS

Iš rinkos pašalintiems produktams taikomi būtiniausi reikalavimai, nurodyti 29 straipsnio 2 dalyje

1. Produktai turi būti:
   — neišdarinėti, kai taikoma šviežiems žaliaviniams produktams,
   — nesugedę; produktai, kurie yra puvinio pažeisti arba kurių kokybė suprastėjusi tiek, kad jie yra netinkami vartoti, neleidžiami,
   — švarūs, iš esmės be jokių matomų pašalinių medžiagų,
   — kai taikytina, iš esmės be kenkėjų ir iš esmės nepažeisti kenkėjų,
   — be perteklinės drėgmės,
   — be pašalinio skonio arba kvapo.

2. Produktai turi būti tinkami prekybai ir vartoti, pakankamai subrendę ir prinokę, kai taikoma, atsižvelgiant į jų įprastas savybes.

3. Jei taikoma, produktai turi turėti tai veislei ar prekinei rūšiai arba kokybės klasei būdingas savybes.

VII PRIEDAS

33 straipsnyje nurodytos rūšiavimo ir pakavimo išlaidos

Produktas	Rūšiavimo ir pakavimo išlaidos (EUR/t)
Obuoliai	187,70
Kriaušės	159,60
Apelsinai	240,80
Klementinai	296,60
Persikai	175,10
Nektarinai	205,80
Arbūzai	167,00
Žiediniai kopūstai	169,10
Kiti produktai	201,10